களத்தில்

(20.05.1999) தாயகத்தின் உண்மை நிகழ்வுகளைத் தாங்கிவரும் செய்தித்தாள் (186) அன்பளிப்பு : 60 p

ஒரு விடுதலை இயக்கத்துடன் அணி சேர்ந்து கொள்வதன் மூலமே பெண்கள் தமது விடுதலை நோக்கிய இலட்சியப் பாதையில் வெற்றிபெற முடியும். வீரமும், தியாகமும், துணிவும், தன்னம்பிக்கையும் கொண்ட புரட்சிப் பெண்களாக மாறமுடியும். பெண் விடுதலைக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்திருக்கும் எமது புரட்சி இயக்கத்துடன் பெண்களின் அணி சேரும் பொழுதுதான் எமது போராட்டமும் முழுமைபெறும்.

தமிழீழத் தேசியத் தலைவர்
மேதகு வே. பிரபாகரன் அவர்கள்

வெற்றியை எமதாக்குவோம்

LTTE
PO Box 47
7400 Herning
Danmark
20/5/99

எமது தாயகத்தின் இதயத்தை ஊடுருவி நிற்கும் ஆக்கிரமிப்பாளரை எமது மண்ணிலிருந்து விரட்டியடிக்கும் வரை 'ஜெயசிக்குறுய்' சமர் ஓய்ந்து விடப் போவதில்லை.

தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் மேதகு வே. பிரபாகரன் அவர்கள்

(தொடர்ச்சி 4ம் பக்கம்)

புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்

இந்த வைகாசி மாதம் 13-ம் திகதியுடன் கடந்த மார்கழியில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு முகம் கொடுக்க முடியாமல் கைவிடப்பட்ட சிறீலங்காவின் ஜயசிக்குறுய் இராணுவ நடவடிக்கை தொடங்கி இரண்டு ஆண்டுகள் பூர்த்தியாகின்றன.

சிறிலங்கா அரசாங்கத்திற்குத் தமிழ் மக்களுக்கு மேல் போர் நடாத்துவது என்பது ஒரு அரசியல் தேவை. ஏனெனில் தமிழ் மக்களது நியாயமான போராட்டத்தைத் தீர்த்து வைப்பது என்பது சிங்கள பௌத்த பேரினவாதத்தைப் பொறுத்தவரை சிங்கள பௌத்த சமுதாயத்திற்கு இழைக்கப்படும் துரோகம் என்றே பொருள் கொள்ளப் படுவதினால் அதனைத் தீர்த்து வைக்கும் துணிவு எந்தச் சிங்களக் கட்சிக்கும் என்றும் இருந்ததும் இல்லை–இருக்கப்போவதும் இல்லை. அப்படித்தான் துணிவு பெற்றாலும் கூட அதற்கான அரசியல் அமைப்பு மாற்றங்களைச் செய்யக்கூடிய பிரதிநிதித்துவப் பலம் சிறீலங்காப் பாராளுமன்றத்தில் இன்று இல்லை. இந்நிலையில் புதிய புதிய கள முனைகளைத் திறப்பதன் மூலம் தமிழ் மக்கள் மேலான யுத்தத்தை தொடர்வதே சிறீலங்காவின் அரசியல் தேவையாக என்றும் உள்ளது. இந்த அடிப்படையில் தமிழ் மக்களைப் போரிட வைப்பதற்குத் தமிழீழ அரசு நோக்கிய அரசின் தலைமையமாக இயங்கி வரும் வன்னி மாநிலப் பரப்பில் சிறீலங்கா தொடங்கிய யுத்தமே ஜயசிக்குறுய். இதன் மூலம் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளை போரிட வைத்து அவர்களின் போராட்ட ஆயுதங்களையும் ஆளணிப் பலத்தையும் இழக்க வைப்பதன் மூலம் தமிழீழ மக்களது தேசியப் பாதுகாப்பு வலிமையைக் குறைத்து அவர்கள் மேல் தங்கள் இறைமையைத் திணித்து அவர்களது பகுதிகளை வலுக்கட்டாயமாகத் தென்னிலங்கையுடன் இணைத்தல் என்ற சிறீலங்காவின் அரசியல் திட்டத்தின் நிறைவேற்றலே ஜயசிக்குறுய்.

இதனை உணர்ந்த தமிழீழ அரசு நோக்கிய அரசு ஜயசிக்குறுய் இன் முன்னேற்றத்தைத் தடுப்பதன் மூலம் தன் ஆட்பலத்தையும் ஆயுதப்பலத்தையும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் பயன்படுத்தி எதிரியின் ஆட்பலத்தை அழிக்கத் தொடங்கியதும் அல்லாமல் எதிரியிடம் இருந்தே தன்னை நவீனப்படுத்துவதற்கான ஆயுதபலத்தை பறித்தெடுக்கவும் தொடங்கியது. தமிழீழ அரசு நோக்கிய அரசின் தலைவரான மேதகு பிரபாகரன் அவர்களின் அரசியல் இராணுவ மதிநுட்பத்திற்கு முன்னால் சிங்களச் சேனைகள்தன் ஆட்பலத்தை அழிய விட்டதும் அல்லாமல் தனக்கென சிறிலங்கா அரசாங்கம் பெருந்தொகை பணத்தைச் செலவழித்துத் தருவித்த ஆயுதங்களையும் இராணுவத் தளபாடங்களையும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளிடம் இழந்தன. இதனால் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் தரை, கடல், வான் பரப்புக்களைப் பாதுகாப்பதற்கான புதிய புதிய அணிகளை நவீன ஆயுத வலிமைகளுடன் ஆரம்பித்து தமிழீழத் தேசத்தின் தரை, கடல், வான் எல்லைகளில் இருந்து சிறீலங்கா ஆக்கிரமிப்பு படைகளை விரட்டியடிப்பதற்கான புதிய இராணுவ பலத்தை பெற்று நிற்கின்றனர்.

இந் நிலையில் எதிரி போராட்டத்தை நடத்துவதற்கு தேவையான இரண்டு முக்கிய அம்சங்களான ஆயுத பலம், ஆட்பலம் என்பவற்றில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் முதலாவதில் தன்னளவில் நிறைவு பெற்ற நிலையில் இருப்பதை உணர்ந்து இரண்டாவது அம்சத்தை தனது ஆக்கிரமிப்புக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்தத் திட்டமிட்டு புதிய புதிய களங்களைத் திறப்பதன் மூலம் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் ஆட்பலத்தை பரவலாக்கிப் பின்னர் தாக்கியழிக்கும் யுத்தங்களை மேற்கொள்ள திட்டமிட்டான். அதே வேளை புதிய களங்களைத் திறப்பதன் மூலம் தமிழீழத்தின் பகுதிகளை ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளலாம் என்றும் திட்டமிட்டான். இதனை உணர்ந்த தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் உள்வர விட்டு தருணம் பார்த்து அடிகொடுக்கும் தந்திரோபாயத்தை கைக்கொள்வதினால் சிறிலங்காப் படைகளுக்கு எந்நேரத்தில் தாங்கள் ஆக்கிரமித்து நிற்கும் தமிழீழ மண் தங்கள் கல்லறைகளாக மாறும் எனத் தெரியாத நிலையில் போரிடுவதற்குரிய மனோ வலிமையினை இழந்த நிலையில் ஊதியத்திற்கு வேலை செய்யும் கும்பலாக மாறி வருகின்றனர். இதனால் விடுதலைப் புலிகள் எந்த பாரியத் தாக்குதலைத் தொடங்கினாலும் களத்தை விட்டுத் தப்பிச் செல்வதற்கான மனோநிலையுள்ள படையினராகச் சிறிலங்காப் படைகள் மாறிவருகின்றன. இதனை ஈடு செய்ய

இரண்டு தேவைகள்

மக்கள் தாமாகவே முன்வந்து தமிழீழ விடுதலைப் போரில் தம்மை இணைத்து எதிரியின் புதிய புதிய கள முனைகளைத் தாக்குவதற்குரிய ஆட்பலத்தை தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு அளித்து வருகின்றனர். இந்த இணைவு மேலும் மேலும் பெருகும் பொழுது தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு, சிறிலங்கா தனக்கிருக்கும் ஆட்பலத்தை வைத்துப் புதிய புதிய களங்களைத் திறந்து தமிழீழ மண்ணை ஆக்கிரமிக்கும் முயற்சிக்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்கப்படும்.

தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் வெற்றிக்கு கள நிலையில் ஆயுதபலமும் ஆட்பலமும் இரண்டு தேவைகளாக இருப்பதைப் போல புறநிலையில் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் இரண்டு தேவைகளை கொண்டுள்ளது. ஒன்று சர்வதேச அங்கீகாரம்; அடுத்தது புலம்பெயர் தமிழர்களின் வேகமான நிதிப் பங்களிப்பு. இந்த இரண்டுமே தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் வெற்றியின் வேகத்தை நிர்ணயிக்கின்ற காரணிகளாக உள்ளன. இந்த இரண்டில் இரண்டாவது அதிமுக்கியமானது. ஏனெனில் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் தமிழீழத் தேசிய பாதுகாப்பை வழங்கும் ஆற்றல் மிக்கதாக வளர்ச்சி பெறுகின்றதோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு சிறீலங்காவின் இன அழிப்பு நோக்கிலான நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் முறியடிக்கப்படும்.

அத்துடன் தமிழீழத் தேசத்தின் இறைமை தெளிவாகத் தெரிவாக தமிழீழத் தேசத்திற்கான சர்வதேச அங்கீகாரம் வலுப்பெறும், வேகம்பெறும். தமிழீழ மக்களுக்கு சிறிலங்கா, அரசாங்கம் அல்ல ஆக்கிரமிப்பாளன் என்ற உண்மை தெளிவாகும். ஆதலால் நாம் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு எமது மக்களுக்கு சிறீலங்கா இழைத்து வரும் மனித உரிமை மறுப்புக் கொடுமைகளை, இனஅழிப்புச் செயல்களை உலகிற்குத் தெரியப்படுத்துகின்றோமோ அந்த அளவுக்கு உலகு எமது தலைமையை திரும்பிப்பார்க்கும். அதே நேரம் எமது தலைமை தேசியப் பாதுகாப்பையும், தேசநிர்வாகத்தையும், தேசத்திற்கான சட்டவாக்க சட்ட அமுலாக்கத்திற்கான அமைப்புக்களையும், நீதித்துறையையும் பலமான முறையில் கொண்டிருக்க வேண்டும். இவைகள் எல்லாமே இன்று எமது தமிழீழத் தேசத்தில் உண்டு. அவை மேலும் மேலும் பலம்பெற இவற்றை சிறீலங்காவின் இன அழிப்பு நடவடிக்கைகளில் இருந்து பாதுகாக்கப் பெரும் நிதிவளம் தேவை. தமிழீழத்தின் தரை, கடல், வான் எல்லைகள் அனைத்திலும் இருந்து சிறிலங்காப்படைகளை வெளியேற்ற தொடர்ச்சியான நிதிவளப் பிரயோகம் தேவை. சிறீலங்காவின் ஆக்கிரமிப்பினால் அகதிகளாக இடம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்களைப் பராமரிக்க அவர்களது இல்லிடம், உணவு, மருத்துவ, கல்வித் தேவைகளை நிவர்த்தி செய்ய பெருந்தொகையான நிதி வளம் தேவை. இந்த நிதிவளத்தை வற்றாது பெருக்கிட வேண்டிய கடமை, உரிமை புலம்பெயர் தமிழீழ மக்களாகிய எமது அன்றாட பணியாக மாறியுள்ளது. இதனால் தான் நாளொன்றுக்கு ஒருமணி நேர உழைப்பை எமது தேசத்திற்கான உதவிட புலம்பெயர் தமிழீழ மக்கள் உறுதி பூண்டு செயற்பட்டு வருகின்றனர். இந்த மகத்தான தேசத்தொண்டில் உடன் இணைதல் ஒவ்வொரு புலம்பெயர் தமிழீழப் பிரஜைகளதும் கடமையாக உள்ளது. அதேபோல தமிழீழத் தேசவிடுதலைப் போராட்டத்தின் உண்மைகளை, தேவைகளை, யதார்த்த நிலைமைகளை சர்வதேசச் சமூகத்திற்கு எடுத்துக் கூறித் தமிழீழத் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் சர்வதேச அங்கீகாரத்தை விரைவுபடுத்த வேண்டியது நம் மற்றொரு கடமையாக உள்ளது. இந்த தேவைகள் நிறைவு பெற நாம் உழைக்கும் பொழுது நாம் எங்கிருந்தாலும் எம் தாயக விடுதலைக்காக உழைக்கும் நிறைவை மகிழ்வை அனுபவிப்போம். தமிழீழத் தேசமும் இத் தேவைகள் அனைத்தும் ஒன்று கூடும் பொழுது விரைவாக விடுதலை பெறும்.

AUSTRALIA TCC P O Box 375, Preston, Victoria 3072.	CANADA WTM 64 Eaton Avenue, Toronto, Ontario M4J 2Z5.	DENMARK LTTE P.O.Box 47, 7400 Herning.	FRANCE TCC 341 Rue Des Pyrenees, 75020 Paris.	GERMANY TCG Postfach 340251, 51624 Gummersbach.	ITALY TCC Via Vincenzo Di Pavia No14, 90138 Palermo.
NETHERLANDS TCC S.Grt. Hertoginnelaan-106, 2517 EL Den Hagg.	NORWAY TCC P.O.BOX 1699 Vika, 0110 Oslo.	SWITZERLAND WTTC Josef Str - 110, 8005 Zurich.	SWEDEN TCC Glomminge Grand-25, 3rd Floor, 16362 Spanga.	UNITED KINGDOM UTO Eelam House, 202 Long Lane, London SE1 4QB.	U.S.A W.T.C.C. 170-10 Cedarcroft Road Suite 1-L, Jamaica New York 11432.

தற்போது ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதாரச் சிக்கலானது 1930களின் பின்னர் ஏற்பட்ட மிக மோசமான சிக்கல் என சிறீலங்கா மத்திய வங்கி அறிவித்துள்ளது. போரைத் தொடர்வதனால் ஏற்படும் பொருளாதாரச் சேதங்கள் தொடர்ச்சியான பொருளாதாரச் சுமைகளை ஏற்படுத்துகின்றது என சிறீலங்கா மத்திய வங்கி அச்சம் தெரிவித்துள்ளது. வருடாந்த பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதம் வீழ்ச்சி அடையும் அதேவேளை போர் ஏற்படுத்திய குழப்பங்களினால் அனைத்துலக முதலீடுகள் சிறீலங்காவுக்கு வர தயங்குவதாக வங்கி அறிவித்துள்ளது.

இவ் அறிவிப்பானது மறைக்க முடியாத பாரிய சேதாரங்களினுள் சிறீலங்கா பொருளாதாரம் தள்ளப்படுவதை வெளிக்காட்டுவதாகும். வழமையாக, தரவுகளை 'சரி' செய்வதன் மூலம் அல்லது தரவுகளை மறைப்பதன் மூலம் ஆட்சியில் உள்ள அரசின் பொருளாதார ஆளுமையை பாதுகாப்பதே மத்திய வங்கியின் பகிரங்க அறிவிப்புக்களின் சூத்திரமாக இருந்தன. ஆயினும் பொருளாதார முகாமைத்துவம் மிக ஆபத்தான வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்த முனைகையில் நிலைவரத்தை சுட்டிக்காட்ட வங்கி முற்பட்டமை ஒரு வழமையான சிக்கலை சீராக்கும் முகாமைத்துவ முயற்சியாகும். சிறீலங்காவின் பொருளாதாரம் போரின் சுமைகளோடு தள்ளாடுகிறது. சுமார் 60 பில்லியன் டொலர்களை அது உட்புகுத்த முயன்றது.

ஆயினும் ஐதேக ஆட்சிக்காலத்தில் இனச்சிக்கல் ஆயுதம் தரித்த தமிழர் விடுதலை எழுச்சியை கூர்மைப் படுத்தியது. இதன் போக்கினூடு சிறீலங்காவின் சுயமான பொருளாதார ஆளுமை சிதைக்கப்படலாயிற்று.

போர்ச் செலவீனம் பொருளாதாரத்தைப் படிப்படியாக விழுங்க ஆரம்பித்த அதேவேளையில் இதனை எதிர் கொள்வதற்கான இலகுவான மார்க்கமாக சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் சந்தைமயப்படுத்தலை முடுக்கிவிட்டனர். சர்வதேச தனியார் மூலதனத்

அமெரிக்க, ஐரோப்பிய கண்டங்களில் பெற்றுள்ள அரசியல் பலத்தை சிறீலங்காவுக்கான இராஜதந்திர பலமாகப் பாவிப்பதில் சந்திரிகா அரசு தீவிர கவனமெடுத்தது.

இந் நோக்கற்ற போர் வெறியும் அரசியல் சூழ்ச்சியும் சிறீலங்காவின் பொருளாதார ஆளுமையை சிதைத்து பாரிய வீழ்ச்சியினுள் தள்ளியது. ஆனால் ஒவ்வொரு கால கட்டத்திலும் தமிழர்களின் விடுதலைப் போரை அழித்து அரசியல் ஆளுமையைப் பெற்றுவிடலாம் என்ற "குறுங்கால எதிர்பார்ப்பு" சிங்கள பொருளாதார

வேண்டிய நிலையில் சிறீலங்கா உள்ளது. இது போரின் செலவீனத்தை இரட்டிப்பாக்கும் என்கிறார்.

தமிழர்களின் போர் சிறீலங்காவின் வரிச் சலுகைகள், பிற சூழ்நிலைகள் என்பன தரும் சாப்பிலும் அதிகமான தாக்கத்தை தனியார் முதலீட்டாளர்களுக்கு கொடுத்ததனால் மூலதனம் கொழும்பை எட்டுவது குறைவாயிற்று.

கடந்த வருடம் முதலீட்டை கவருவதற்கு பலவித வரிச்சலுகைகளை சந்திரிகா அரசு அறிவித்தது. இது சிறீலங்காவுக்கு வருவாய் இழப்பை கொடுத்ததேயன்றி புதிய முதலீடுகளை கொண்டுவரவில்லை. தொடர்ந்து இடம் பெறும் மின்சார மையங்கள், தொலைபேசிப் பரிவர்த்தனை மையங்கள் மீதான உரிமை கோரப்படாத குண்டு வெடிப்புக்கள் அனைத்துலக முதலீட்டாளர்களுக்கு போரின் தீவிரத்தை புரிய வைக்கும் குறியீடாகின்றது.

இன்று சிறீலங்காவின் பொருளாதார சுமைகள் உள்நாட்டில் சகலவித தொடர்போன்ற சமூகச் சிக்கலுக்கான அடித்தளத்தை இட்டு வருகின்றது.

தொழில் வளர்ச்சிக் குறைவு, தீவிர தனியார் மயப்படுத்தல் என்பன சிங்கள அடித்தட்டு மக்களை தீவிரமாகத் தாக்க ஆரம்பிக்கின்றன. வர்க்க முரண்பாடுகள் கூர்மையடையவும் சாத்தியங்கள் அதிகரித்து வருகின்

ஆளுமை இழக்கும் சிங்கள தேசம்

வீழ்ச்சியடையும் பொருளாதாரமும் - இழக்கப்படும் அரசியல் ஆளுமையும்

களை போர் நடத்துவதற்கான அடிப்படை செலவீனமாக செலவிடும் அரசு போரை மையமாகக் கொண்டு இடம் பெறும் அரசியல் தளம்பல்களினால் பாதிக்கப்படுகின்றது.

சிங்களத்தின் பொருளாதாரமானது போரின் தீவிரம் அதிகரிப்பதற்கு முன்னர் ஓரளவு மூடிய அமைப்பாக இருந்தது. சர்வதேச சந்தைப் பொருளாதாரத்தை முற்றுமுழுதாக சிறீலங்காவினுள் ஆக்கிரமிக்க விடுவதற்கு முன்னைய சிங்கள அரசியல் சக்திகள் தயாராக இருக்கவில்லை. 70களில் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்

காவின் அரச மையப்படுத்தப்பட்ட மூடிய பொருளாதார கொள்கையை கையாண்டது. 77ன் பின் பதவிக்கு வந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஓரளவான சந்தை அமைப்பை விரும்பியது. தமது அரசியல் அதிகாரத்தை பாதுகாத்தவாறு பொருளாதார மாற்றங்

தையே பொருளாதார தீர்வுக்கான விடயமாக சிங்கள தேசம் கருதியது. சிங்கள நாட்டின் அரச சொத்தாக இருந்த தேயிலைத் தோட்டங்களும், உற்பத்திக் கூடங்களும் தனியாரிடம் விற்கப்பட்டு போரிற்கான நிதி திரட்டப்பட்டது.

முன்பு இவ்வாறான தீவிர தனியார் மயப்படுத்தல்களை எதிர்த்து நின்ற சிங்கள "இடது சாரிகள்" படிப்படியான பேரினவாத மயப்படுத்தப்பட்ட போரின் சார்பினால் இதனை ஆதரிக்கத் தொடங்கினர். "இடது சாரி" சந்திரிகா அரசு தனியார் மயப் படுத்தலை ஒரு உச்ச எல்லை வரை எடுத்து வந்தது. சந்திரிகா அரசைப் பொறுத்தவரை "தனியார் மயப்படுத்தல்" என்பது தமிழர்களுக்கு எதிரான போரில் பொருளாதார விடயமாக மட்டுமல்லாது இராஜதந்திர விடயமாவும் இருந்தன. தனியார் சக்திகள்

முகாமையாளர்களிடம் இருந்தது. போர் செலவீனத்தை திடீர் திடீரென அதிகரித்த சந்திரிகா விஜயகுமாரதுங்க இக்குறுங்கால எதிர் பார்ப்பை பகிரங்கமாகத் தெரியப்படுத்தி வந்தார்.

1993ல் இருந்த போரிற்கான பொருளாதாரச் சுமை இன்று இரு மடங்கு அதிகரிக்கப்பட்டுவிட்டது. தேசிய பாதுகாப்பு வரி என்ற பெயரில் திரட்டப்படும் வரி 4.5% இருந்து 5.5% இற்கு கடந்த வருடம் அதிகரிக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் 3200 மில்லியன் ரூபாய்களைத் திரட்டி போரிற்கு வழங்கியது.

நரதன்

ஆனால் தமிழர்களின் போர் நடவடிக்கைகளும், திட்டங்களும் சிங்களத்தின் குறுங்கால பொருளாதார எதிர்பார்ப்பைத் தகர்த்தது.

பிரதேசங்களை ஆக்கிரமிப்பது என்பது அரசியல் ரீதியாக சாதகமானதாக இருப்பினும் பொருளாதார ரீதியில் சேதத்தைத் தருவதென்பதை புலிகள் நிரூபித்தனர்.

இந்தச் சூழ்நிலையை விபரித்த சிறீலங்காவின் முன்னாள் விமானப் படைத் தளபதி ஏர் வைஸ் மார்சல் ஹரி குணதிலக இன்றைய போரில் பிரதேசங்களைப் பிடிக்கும் போது அங்கு துருப்புக்களைக் குவித்து விலைமதிப்பான கனரக ஆயுதங்களையும் விமான எதிர்ப்புத் துப்பாக்கிகளையும் பொருத்தியே நிலைகொள்ள

நன. இதனைத் தடுப்பதற்கான பாத்திரத்தை இனவாதம் இன்று வகித்தாலும் இச் சிக்கல் பற்றி பகிரங்கமாக பேசும் ஜேவிபி (J.V.P) மூன்றாம் சக்தியாக சிறீலங்காவில் உருவாகிவருவது மற்றுமொரு போர் முனை சிறீலங்காவினுள் உருவாகுவதை வெளிக்காட்டுகின்றது.

போர்க்கால பொருளாதார சிதைவுகளை எதிர்கொள்ளும் அரசியல் பலம் இழக்கப்பட்டுள்ளமையே இங்கு அவதானிக்கத்தக்க விடயமாகும். சந்திரிகா விரும்பினாலும் பொருளாதாரம் தொடர்பான சுயமான முடிவை எடுக்கும் உண்மையான அதிகாரம் அவரிடம் இல்லை. தம்மால் தூண்டிவிடப்பட்ட சந்தை சக்திகளிற்கும் எசமானர்களுக்கும் பதிலளித்தேயாக வேண்டிய நிலை சிங்கள தேசத்திற்கு உண்டு.

வருடாந்த கடன்கள், கூலிப்படையினரான ஆயுதக் கொள்வனவுகள், உள்நாட்டு தொழில் துறை வளர்ச்சிக்கான சர்வதேச மூலதனம் என்ற விடயங்களில் தமிழர்கள் தொடுத்துள்ள போர் ஆழமான பங்கு செலுத்துகின்றது. கடன்களும் வட்டியும் இருக்கச் செல்லும் எல்லை வரை செல்லவேண்டிய தேவை இன்றைய சிங்கள தேசத்திற்கு உண்டு. இச் சிதைவுகளின் பின்னால் உள்ள பேரினவாத கருத்துக்கள் தமிழர்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டால் மாத்திரமே சிங்கள தேசம் தான் இழந்த அரசியல் ஆளுமையை மீளப்பெறலாம்.

**

எனதுடைய காவல்அரண்

நான் என்னை உணர்ந்திருக்கிறேன்.

என்னை உணர்ந்தது போலவே என் சுற்றத்தினையும், சுற்றத்தில் என்னையும் உணர்ந்து விட்டதாய் நம்புகின்றேன்.

நான் அளக்க முடியாத ஆரையுடைய என் நினைவுகளின் வட்டத்தில் என்னை நிரப்பி வைத்திருப்பவன்.

என் நினைவுகளோ பிரசவத்திற்குத் தேதி குறிக்காத கர்ப்பிணியைப்போல தம் தலைமுட்ட சோகங்களை சுமந்து வைத்திருக்கின்றன.

என் ஆசைகளின் வட்டமும் அப்படித்தான். சுகங்களால் மட்டுமே தம்மை ஆக்கப்படுத்திக் கொண்டுள்ளன; தன் பிறப்புத் தேதி தெரியாத வயிற்றின் சிசுவைப்போல.

பின்னதின் பிறப்பில் முன்னது அழிந்து போகலாம், இல்லை மறைந்து போகலாம், அதுவும் இல்லையெனில் சோகங்களே சுகங்களைச் சுமந்து சுகமான சுமைகளாகிப் போகலாம். ம்ம்ம்.... அப்படித்தான். அப்படித்தான் இருக்க முடியும்.

ஆனால் முன்னதின் பிறப்பிற்கு என்னிதயம் தன் இறப்புவரை அனுமதிக்கப் போவதில்லை.

எதிர் எதிரான இந்த இரண்டு எண்ண வட்டங்களை நான் எனக்குள் இழுத்து வைத்திருக்கின்றேன்.

இரண்டின் சந்திப்பில் வரும் இடைவெட்டில் இப்பொழுது நான் இருப்பதாய் எண்ணுகின்றேன். அது சரியாகவும் இருக்கக் கூடும். ஆனால் இப்போதைக்கு என் இருப்பை உங்களுக்கு உணர்த்துவது இதோ இந்தக் காவலரண்தான்.

மண்வெட்டி என்று சொல்ல முடியாத இதோ இந்த மண்வெட்டியைக் கையில் ஏந்தி என் முதுகால் வெட்டிய பங்கர் இது.

என் கையில் கோடரி என்று சொல்லக்கூடாத அதைக்கொண்டு என் நெஞ்சால் தறித்தடுக்கிய மரங்களினால் மூடப்பட்டு ஆனது இந்தக் காவலரண். ஆதலினால் இதுவொன்றும் அநாமதேய அரணல்ல. எப்படியானது? என்று எவராவது கேட்டால், 'இது என்னுடைய காவலரண்' என்று மட்டும் சொல்லி வைப்பதில் பொருளிருப்பதாய் உணர்ந்து கொள்கின்றேன். ஏனென்றால் என் சோக நினைவுகள் இதனுள்தான் சுற்றித்திரிகின்றன.

என்னுள் எழும் ஆயிரம் ஆதங்கங்களும் இதனுள்தான் அடங்கியிருக்கும். என் வேதனை வீச்சு இந்தக் காவலரணுக்கு மட்டும்தான் புரியும். நான் தேர்ந்தவறாது உள்விழுப்பதும் வெளிவிடுவதும் இந்தக் காவலரணின் காற்றை மட்டும் தான்.

என் மூச்சு இந்தக் காவலரணில் தான் முட்டி வழிகின்றது. என்னால் மறக்க முடியாத முகங்களையும் சுமக்கவேண்டிய உருவங்களையும் இந்தச் சுவரில்தான் கண்டு கொள்கிறேன்.

எனக்குள்ளிருந்து எழும் எனக்குள் எழும் கோபத்தை இந்தக் காவலரண்தான் கண்டு கொள்கிறது. ஆவேசமும், அஞ்சாமையும் இந்தக் காவலரண்தான் அறியும்.

என் வீரத்தின் வீச்சை இது நிச்சயமாய் விளங்கிவைத்திருக்கும். என் பழைய நினைவுகளும் பழிவாங்கும் உணர்வும் ஓங்கி எழும் ஓர்மமும் இது அறியும்.

நான் சுமக்கும் தமிழீழமும் அந்த ஈழத்தில் வாழப்போகும் என் எதிர்பார்ப்பின் மனிதர்களும், அதற்காய் நான் சிந்தும் உணர்வும் உதிரமும் என் சொட்டுச் சொட்டாய் என் உயிரும்கூட இதை, இந்தக் காவலரண் மட்டுமே நன்கறியும்.

துப்பாக்கியும், இரத்தமும், வெடிகுண்டும் என வாழும் எனக்குள் காட்டில் கடதாசிப்பூ பிடுங்கிவந்து காவலரண் வாசலில்வைத்துப் பார்க்கும் ஆசையை இந்தக் காவலரணைத் தவிர வேறுயாரும் அறியார். மீசை முறுக்கும் வயதில் குடிபெயர்ந்து போகாது அடம்பிடித்து அணில் பிடிக்கத் தேடிக் கொண்டிருக்கும் என் குழந்தைத்தன மிருக்கிறதே நிச்சயமாய் வேறு எவரும் இதை அறிய நியாயமில்லை. அதனால் இதை நான் 'என்னுடைய காவலரண்' என்பேன். உங்களால் இதை உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறதா? என்னுடைய இந்த இருப்பின் அவசியத்தை இடித்து உணர்த்திக் கொண்டிருப்பது ஆக மிஞ்சிப் போனால் அறுபது மீற்றரின் முன்னால் அதோ நீண்டிருக்கும் அந்த முட்கம்பி வேலியின் பின்னால் ஒழிந்திருக்கும் காவலரணின் நீட்டந்தான்.

என் காவலரணின் இருப்பை உத்தேசிப்பதும் உறுதிப்படுத்துவதும் கூட அதுதான். ஏனெனில் அதற்குள்ளும் ஒரு மனிதன் நிச்சயமாய் இருக்கின்றான் என்பதால் என்னுடையதைப் போலவே அந்தக் காவலரண் இப்போது அவனுடையதாய் இருக்கலாம்.

ஆனாலும் அது என் வருகைக்காகவே காத்துக்கிடக்கிறது. விரும்பியோ விரும்பாமலோ அவனது எண்ண அலைகளை அது சுமக்கக்கூடும்.

வக்கிரம் நிறைந்த அவனது இச்சைகளை கொடூரம் நிறைந்த அவனது குணவெழுச்சியை வீடிருந்தும், சொந்தமாய் விருப்புக்கள் இருந்தும் அழிப்பில் அவன் கொண்டுள்ள ஆவலை வாழாமலும், வாழவிடாமலும் வீழ்ந்து போகத் தயாராகவும் இருக்கும் அவனது விசித்திரத்தை புத்தனின் போதனையைச் சாத்தானையும் அந்த சாத்தானுக்குரிய உருவத்தையே கூடவுமா

எழில்

யும் கொண்டுள்ள அந்த விசித்திர மனிதர்களின் விருப்புக்களை,

உயிரின் உன்னதம் அறியாதொரு பிறவியாய்த் தன்னை இருந்தாலிலும் என்னை மீறி என் பின்னால் இருக்கும் என் பிரியமானவர்களை வேரோடு பிடுங்குவதை வெற்றியென்று உணரத் துடிக்கும் அவனின் வெறித்தனத்தையும் கூட அது சுமக்கக் கூடும்.

ஆனாலும் அது என் வருகைக்காகவே காத்திருக்கிறது. எனக்காகக் காத்திருக்கும் அந்தக் காவலரணுக்காக காவல் நிற்கிறேன். ஒரு நாள் என் பாதங்களின் ஸ்பரிசத்தை அது உணரும் போது தன்னை அது விடுத்துக் கொள்ளும்.

அதற்காய் விரைவில் என் தலைவனிடமிருந்து திட்டமொன்றுவரும். கட்டளையொன்று வரும். காத்திருக்கிறேன்.

அந்த மனிதம் அற்ற மனிதர்களுக்கு ஒரு மரணத்தை என் துப்பாக்கி பரிசாகக் கொடுக்கும் அந்தநாள் வரை அந்தக் காவலரண் அவனின் எண்ண அலைகளின் ஏந்தலைச் சகித்திருக்கும் தன் விடிவிற்காக என்னை எதிர் பார்த்து

காத்திருந்த அந்தக் கட்டளை வந்து சேர்ந்தது தலைவனிடமிருந்து.

சின்னவயதில் 'நல்லூர்த் திருவிழா வரட்டும் பம்பரம் வாங்கித் தருகிறேன்' என்று அம்மா சொன்ன போது அடைந்த ஆனந்தம் இருக்கிறதே அளவிலான சந்தோசமிதப்பிருக்கிறதே அப்படி இருந்தது எனக்கு.

ஓம் உண்மையில் அப்படித்தான் இருந்தது.

ஏனென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. சிலவேளை ஒன்றரை வருடமாய்க் காட்டில் காவல் நின்ற களைப்பிற்கு ஒரு முடிவு கட்டிவிடலாம் என்ற முனைப்பாய் இருக்கலாம்.

இல்லை இருதடவை சென்றும் அதன் கருவறுக்காமல் வந்தோமே, இந்த மூன்றாம் முறையாவது அதன் கணக்கை முடித்துவிட வேண்டும் என்ற மூர்க்கமாய் இருக்கலாம்.

அல்லது இவையிரண்டுமாயும் இருக்கலாம். என்னால் சரியாகச் சொல்ல முடியவில்லை.

வென்றுவிட வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பு வெறித்தனமாய் இருந்தது மனதில் திட்டங்களை விளங்கினோம்.

நெஞ்சில் திடம் வந்தது தோற்றுவிட மாட்டோம் என்று.

தாக்குதல் அணி தடுத்து நிறுத்தும் அணி என்று தனித்தனியானோம்.

புதிதாயும் வந்த போராளிகளைக் கண்டதில் புத்துணர்ச்சி பொங்கிற்று.

பயிற்சியெடுத்தோம். காவல்நின்ற அந்தக் காவலரண்களின் பக்கத்தில் நின்றே பயிற்சியெடுத்தோம்.

பார்த்திருந்து விட்டு பகைவன் எங்கள் நிலம் புகுந்தால் களம் பொருத்த வேண்டுமே! அதற்காகப் பக்கத்தில் நின்றே பயிற்சி எடுத்தோம்.

நிலீபனண்ணை பகிர்ந்து உணர்விழந்துபோன அந்த இறுதி நாட்களின் பதிவேறாய் ஆண்டு நினைவு நாளன்றில் கூடிநின்று சத்தியம் செய்தோம் போருக்குப் போவதற்கு.

பதிவொரு ஆண்டின்முன் பல்லிக் கூட்டத்தோடு சேர்ந்து ஊர்வலமாய்ப் போய் பசித்திருந்து உருகிப்போன அந்த உயிரைப் பார்த்ததும், பார்த்துவிட்டு வந்து அம்மாவிற்கு சொன்னதும் அந்தப் பாலகனுக்கு என்ன செய்யலாமென்று தெரியாமல் கவிதை என்று சொல்லி ஏதோ எழுதிப் பத்திரப்படுத்தி வைத்ததும் நினைவிற்கு வந்து போனது.

"திலீபனண்ணை ஒரு உன்னத போராளி" மனம் சொல்லிற்று.

புறப்பட்டோம்.

காரிருளில், வீட்டிலிருந்த நம்பிக்கையில் இறுமாப்புற்றி எங்களில் யாரும் நினைத்ததாய் இல்லை.

நடந்தோம்.

அடைந்தோம்.

காத்திருந்தோம் அந்தக் கடைசிக் கட்டளைக்காக.

நேரம் 1.15 இன்னும் ஐந்து நிமிடம் இருந்தது.

இதயம் துடிப்பது என்காதுகளுக்கே கேட்டது.

இதுவரை எந்தக் குழப்பமும் இல்லை வென்றதில் அரைவாசி வெற்றியைக் கொண்டேன்.

நேரம் 1.20

தொடங்கிற்று. வரலாற்றுப் பதிவாகப் போகும் அந்தப் பெரும் சமர் தொடங்கிற்று. என் துப்பாக்கியும் இயங்கத் தொடங்கிற்று.

வெளிச்சங்கள் வானில் பிறந்தன மீதும் மீண்டும் பிறப்பதுவாய் இருந்தன.

எமக்காக காத்திருந்த அந்தக் காவலரண்கள் எங்கள் கைகளில் வீழத் தொடங்கிற்று.

சமர் தொடர்ந்தது.

இரவும், பகலும் மீண்டும் இரவும், பகலுமாய் களம் விரிந்தது. அந்தக் களத்துமேடு இப்பொழுதும் என் கண்களில் தெரிகிறது. எழுத முனைகிறேன், முடியவில்லை. பழுவப் போன இந்தக்கைகளுக்கு என் கண்களில் தெரியும் அந்தக் களத்து மேட்டை உங்களுக்கு எழுதிக்காட்டத் தெரியவில்லை.

எங்கள் கிளிநொச்சி நகர், பகைவனின் தளம், பச்சை உடைக்காரர்களின் உடல்களால் மண்டிக் கிடந்தது.

மிஞ்சிப் போனவர்கள் 'பிச்சை இனி வேண்டாம் நாயைப் பிடி' என்று தப்பி ஓடினார்கள்.

ஓடிய பகைவர்கள் தங்கள் காயப்பட்ட சகாக்களையும் போட்டுவிட்டு ஓடினார்கள் எங்கள் வெடிப்பட்டு அவர்களும் சிதறிப் போனார்கள்.

கூடவிருந்த தவர்களை, குறையுயிரில் விட்டுப் போனவர்கள் சிங்களத்தின் தேசிய வீரர்களாம். அந்த சிங்களத்து வீரர்கள் ஓடியதைப் பார்க்க வேண்டும் நீங்கள்!

வன்னியில் நிரிழும் வருமை காட்டுப்பட்டிருக்கிறதே! அப்படி நூறு பட்டி ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து குழுக்கொண்டு ஓடினால் எப்படி இருக்கும், அப்படி இருந்தது அந்தக் காட்சி.

எந்தக் களத்திலும் இப்படியொரு காட்சியை நான் கண்டதில்லை.

என் துப்பாக்கியின் ரவைகள் தீரும் வரை விசையை அழுத்திப் பிடித்தேன்.

நான்மட்டுமல்ல நின்ற போராளிகள் எல்லோரும் அப்படித்தான் செய்தோம்.

நூறு நூறாய் விழுந்தார்கள்.

எப்படித்தான் அந்தப் பட்டியை ஒரே நேரத்தில் கட்டுறுப்படுத்துவது.

விழுவிழு ஓடினார்கள் அந்தப் பாவிகள்.

தங்கள் உடலில் உயிரிருப்பதை உணர்ந்தவர்கள் எல்லோரும் ஓடினார்கள்.

ரவைகள் தீர்ந்து போயிற்று குப்பற விழுந்து மடிந்தவன் தேடிநின்ற போராளிகள்.

அவர்களை எதிரிகொண்டு வந்த ஆயுதங்களை எடுத்துக் கொண்டு எஞ்சிய சிலரும் போரும் எங்கள் 'செல்' வீழ்ந்து சகச் சாக ஓடினார்கள்.

சிங்களத்து வீரர்களை. சிறிய வருடங்களில் இப்படி போனவர்கள் என்று யார் நினைத்தது. போரத் தொலைவைப் பிடித்து. இவர்கள் போர்ச் சேர்ந்தாலது புலிகளின் போர்க் குணத்தைச் சொல்லி வைக்கட்டும்.

காவிய குழந்தைகள் மழையில் நனைந்து தலையில் காய்ந்த பொறியோடு போகும் இடம் தெரியாமல் போனவர்களே எம்மக்கள்.

இரண்டு வருடம் இருக்கும், ஆனாலும் நெஞ்சை இடிக்கிறது. எதிர்காலம் ஏதென்று அறியாது காடு காடாய்க் கிடந்து அலைந்து அலைந்து பசியில் மெலிந்து எம்மக்கள் பட்ட அவலம் நினைவைக் கடிக்கிறது.

விலை விதைத்தவர்கள் அப்படித் திமை யறுப்பது. விதைத்த வினையின் விளைச்சல் இரண்டு வருடத்தில் தெரிந்தது.

(தொடர்ச்சி 15ம் பக்கம்)

பெண்கள் அபிவிருத்திப் புனர்வாழ்வு நிலையம்

போராட்டமே வாழ்க்கையாக இருக்கும் எமது தமிழீழ சமூகத்தில் வறுமை, பசி, பட்டினி, நோய், எழுத்தறிவின்மை, வேலையின்மை, இருப்பிடவசதியின்மை போன்றவற்றிற்கு பலியாகும் மக்கள் ஏராளம். வன்முறையின் வடிவமாக இனம்காணப்பட்டு ஜோன் சோல்ரன் என்ற சமாதான ஆய்வாளரின் அமைப்பு சார் வன்முறை (Structoral Violence) எனப்பெயரிடப்பட்ட இத் தாக்கங்கள் ஆண் பெண் வேறுபாடின்றி அனைவரையும் பலி கொள்வது உலகப் பொதுநிலை என்றாலும் கூட போராட்ட சமூகத்தில் இந்தப் பலி வாங்கல்கள் சற்றுக் கூடுதலாக இருப்பது தவிர்க்க முடியாததொன்று. இந்த வன்முறைகளை தம்மாலான மட்டும் களையவேண்டும் என்ற கண்நோக்குடன் தமிழர் துயர் துடைக்க பணியாற்றும் தொண்டர் அமைப்புக்கள் பல. இதில் பெண்கள் நலனுக்காகப் பாடுபடும் ஒரேயொரு அரச சார்பற்ற நிறுவனம் என்ற பெருமையை பெறுவது பெண்கள் அபிவிருத்திப் புனர்வாழ்வு நிறுவனம் (CWDR) என்ற அமைப்பாகும்.

இத்தவருடத்தில் தனது எட்டாவது அகவைக்குள் காலடி எடுத்து வைக்கும் இந்நிறுவனம் தனது வளர்ச்சிப் பாதையில் தனது சேவைகளை படிப்படியாக விரிவுபடுத்தி இன்று மிகவும் உறுதியாக தளம்பதித்து நிற்கும் ஒரு அமைப்பாக வளர்ந்து நிற்கிறது.

குந்தவை தமிழீழம்

பெண்களுக்கான சுயதொழில் வாய்ப்புக்களை உருவாக்கி அவர்களில் தமது காலில் நிற்கச் செய்யும் நோக்குடன் தையல், காகித உற்பத்தி, தும்பு வேலை, பப்பட தொழில் போன்ற பல பயிற்சித் திட்டங்களை வருடாவருடம் நடைமுறைப்படுத்தி பெண்கள் சுயமாக வாழ வழிவகுத்த இவ்வமைப்பின் வேலைத்திட்டங்கள் பல.

மணவளம் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கான ஸ்கந்தபுரத்தில் இயங்கும் 'வெற்றிமனை' கணவனை இழந்த அல்லது கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்களுக்கு புனர்வாழ்வு வழங்கும் நோக்குடன் தொடங்கப் பெற்ற 'மலர்ச் சோலை' வறுமையின் கோரப்பிடியில்

மேற்கூறப்பட்ட அமைப்பு ரீதியான வன்முறையை களையும் முயற்சியில் மட்டுமின்றி பெண்ணென்ற ஒரே காரணத்துக்காக குடும்பரீதியாகவோ, சமூகரீதியாகவோ தேசரீதியாகவோ உடல், உள தாக்கங்களுக்குப் பலியாகும் பெண்கள் சிறுவர்களுக்கு புனர்வாழ்வு வழங்கும் உன்னத நோக்கையும் கொண்டது இத் தாக்கப்படுதல் பாலியல் வல்லுறவிற்கோ, பாலியல் சுரண்டல்கள், அச்சுறுத்தலுக்கோ உட்படுதல், சிறுவர்பாலியல் துஷ்பிரயோகம், கணவரைக் கைவிடப்படுதல், ஆண்களால் ஏமாற்றப்படுதல் போன்ற நடத்தை சார் வன்முறையின் தாக்கத்திற்கு உட்பட்டு தெருவிற்கு வந்துவிட்ட அபலைகளுக்கு வாழ்வளிப்பதே இதன் பிரதான இலக்காகும்.

வாழவழியற்று, படிக்கவும் முடியாமல் வீதிக்கு வந்துவிட்ட சிறுவர்களுக்காக இயங்கும் 'செந்தளிர் இல்லம்' இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் பெற்றோரைக் கைவிட்டோ அல்லது இராணுவக்குண்டு வீச்சுக்கு பெற்றோரை பலிகொடுத்தோ ஆதரவற்று நிற்கும் இளம் பெண்களுக்காக இயங்கும் 'பேரி இல்லம்' என்பன இந் நிறுவனத்தின் தன்னலமற்ற சேவையின் பிரதிபலிப்புக்கள்.

இது தவிர சுழற்சிக்கடன் வியாபாரத்தை ஊக்குவித்தல், வறுமைப்பட்ட சிறுவர்களுக்கான நிதி பாடசாலைக்கு பாடக்கொப்பிகள் வழங்கல், இடம்பெயர்ந்தோருக்கு இருப்பிட வசதியும் உணவு வசதியும் செய்து கொடுத்தல் போன்றவற்றை தனது நிதி வசதிக்கு ஏற்ப செய்து கொடுக்கப் படுகின்றது.

இலாப நோக்கம் எதுவுமின்றி ஏழைகள் துயர் துடைக்கும் பணி யொன்றையே தனது பிரதான இலக்காகக்கொண்டு இயங்கும் இவ்வமைப்பின் இன்னொரு இலக்கு வயோதிபர் இல்லம் ஒன்றைத் தொடங்குதல்.

மனித நேயமும் சமூக சேவையில் நாட்டமும் கொண்ட தமிழீழ மக்களின் பார்வை இந் நிறுவனத்தின் பக்கம் திரும்புமாயின் இவர்களின் பணிகளை இவர்களது வேலைத்திட்டங்களுக்கு சென்று பார்வையிட்டு இப் பணிகளின் உன்னத தன்மையை அவர்கள் உணர்ந்து தம்மால் இயன்ற அளவு உதவி செய்ய முன்வருவார்களெனில் வாழவழியற்று தவிக்கும் பல அபலைகளுக்கும் இந்நிறுவனம் தனது தன்னலமற்ற சேவையை வழங்கும் என்பது உறுதி.

குஞ்சுப் புறாவும் நானும்

- மாலிகா -

பஞ்சுச் சிறகசைத்துப் பறக்கும்
என்னினிய
குஞ்சுப்புறாவே! நீ குதூகலமாய்த் திரிகின்றாய்.
வெண்முகிலைப் போல விளங்கும்
உன்னழகில்
கண்மலர்ந்தேன்.
உனக்குக் காலிருந்தும் பறக்கிறாய்,
என்னைப் பார்
எனக்கு நடக்க எதுவுமில்லை.
வெண்சிறகை உனக்கு வெட்டிவிட யாருமிலர்
என் காலையிங்கே
எடுத்துவிட்டார் பார்த்தாயா?
போர்மேகம் சூழ்ந்த பூமியிது
நொடிப்பொழுதில்
யார் சாகக்கூடும்? யாருக்கும் தெரிவதில்லை,
உன்னைப்போல்யானும் ஒரு ஜீவன்
எனச் சொன்னால்
என்னைப் போல் நீயா
இருக்காதெனச் சொல்லிச்
சண்டைக்கிழுக்கின்றான்
சமர்க்களமாய் எம்தேசம்
இன்றைக்கழிந்து இருக்கின்றது.
எம் மண்ணில்
பூக்கள் அழகாகப் பூக்கும் நாள் எப்போது?
கூக்குரல்களின்றிக் குடியிருப்பதெக்காலம்?
குண்டுப்புகை சூழாத நாளெப்போ
சண்டை முடிந்ததெனச்
சந்தோஷம் கொள்வதெப்போ
ஆகாயத் தெருவில் அசையும்
உன்னைப்போல்
தேசம் சிலிர்க்குமொரு சிறகசைப்பை வேண்டுகிறோம்.
வேண்டுமொரு வாழ்வு
விரிந்த மலர்களெல்லாம்
பூண்டமாய்க் காலை புலருமொரு வாழ்வெமக்கு
வேண்டும்.
அதற்கான விலைகொடுப்பே நிகழ்காலம்

1ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் 13.05.97-ல் ஜயசிக்குறுய் இராணுவ நடவடிக்கையை சந்திரிகா அரசாங்கம் தமிழ் மக்கள் மேல் தொடங்கியது. சமாதான தேவதை சந்திரிகாவும் அவரின் மாமன் ரத்வத்தையும் புத்த பிக்குகளைக் கொண்டு 'பிரித்' ஓதி தமிழ் மக்களை இனக் கொலைகள் செய்ய புத்த பிரானே ஆசிகள் பொழிக என வரம்வேண்டி - சோதிடர்கள் வெற்றிபெற கணித்துக் கொடுத்த சுப முகூர்த்தத்தில்- சிறிலங்காவின் மூன்று சிறப்பு படையணிகளும் பின்னணிப் படைகளாக கடற்படை, வான்படைகளும் புடைசூழ டாங்கிப் படைகளும், பீரங்கிப் படைகளும் தரைப்படைக்கு வலுச் சேர்க்க தமிழ் மக்கள் மேல் பாரிய யுத்தம் ஒன்றை ஜயசிக்குறுய் என்ற பெயரில் சந்திரிகா அரசாங்கம் தொடங்கியது. இராணுவ நடவடிக்கையின் பெயரீட்டிலும் குடும்பத்தன்

மைக்கு இடம்கொடுத்து சந்திரிகாவின் கணவர் நடித்த திரைப்படத்தின் பெயரான 'வெற்றி நிச்சயம்' என்ற கோசத்துடன் பண்டார நாயக்கா குடும்பத்தின் பௌத்த சிங்கள முன்னெடுப்பின் மற்றொரு மகத்தான முயற்சியாக 20000 இற்கும் மேற்பட்ட படைகள் தமிழ் மக்கள் மேல் ஏக காலத்தில் ஏவி விடப்பட்ட வரலாற்று நாள் இந்த 13.05.97. இந்த ஜயசிக்குறுய் இராணுவ நடவடிக்கையை தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் மேதகு பிரபாகரன் அவர்களின் மதிநுட்பம் மிகு தலைமையிலான தமிழீழத் தேசிய பாதுகாப்பு படைகளின் வெற்றிகரமான முறியடிப்பு இராணுவ நடவடிக்கைகளினால் 04.12.98 உடன் சிறீலங்கா கைவிட வேண்டி நேர்ந்தது. ஆனாலும் தனக்கு ஏற்பட்ட படுதோல்வியை சமாளிக்கும் நோக்கிலும் புதிய களம் ஒன்றை உருவாக்கும் போக்கிலும் 03.12.98ல் நெடுங்கேணியில் இருந்த தனது ஜெயசிக்குறுய் ஆக்கிரமிப்புப் படைகளை ஒட்டுசுட்டான் நோக்கி நகர்த்தி அதனை ஆக்கிரமிக்கும் சதிச்செயலில் சிறீலங்கா இறங்கியது. இந்தக் கட்டுரை ஜயசிக்குறுய்யை சிறிலங்கா அரசாங்கம் தொடங்கிய நோக்கங்களை எங்கள் தமிழீழத் தேசத் தலைவர் தலைமையில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளும் மக்களும் முறியடித்தனர் என்பதை சுருக்கமாக ஆராய்கின்றது.

இன அழிப்பு அரசியல் திட்டத்தின் தொடர் அத்தியாயம்

என் ஆட்சியில் ஒரு குண்டு தமிழர் தலைமீது விழவிடமாட்டேன் என கூறுரைத்து தமிழ் மக்கள் மனம் மகிழச் செய்து வாக்கு வேட்டை நடாத்தி ஆட்சி பீடம் ஏறிய பெருந்தகை சந்திரிகா- திரண்டு வந்த தமிழீழ விடுதலைக்கான உலக ஆதரவினைத் திசை திருப்புவதற்கான அரசியல் சதித்திட்டங்களை வகுத்தார். தமிழர் போராட்டம் நியாயமானது நேற்றைய சிங்களத் தலைமைகள் செய்த தவறுகளின் விளைவே இன்றைய நிலை அதை மாற்றியமைத்து பேச்சுவார்த்தை மூலம் இலங்கைத்தீவின் தேசியங்களுக்கு இடையிலான முரண்பாட்டிற்கு முடிவு காண்பேன் எனத் தந்திரமாகப் பேசி தமிழர் பிரச்சினைக்கு நியாயமான தீர்வு காண்பதில் ஆர்வமுள்ள அரசாக சிறீலங்கா அரசாங்கத்தை காட்சியளிக்கச் செய்து மீண்டும் உள்நாட்டுப் பிரச்சினை என்ற மகுடத்தை தமிழர் பிரச்சினைக்கு சூட்டி தமிழர் வேதனைகளுக்கு சிறீலங்காவின் இறைமையை மீறி உலக நாடுகள் உதவ முடியாது சந்திரிகா தடுத்தார். தமிழ்

கொண்டு சர்வதேச யுத்தக்குற்றவாளியாகத் தன்னை மாற்றிக் கொண்டுள்ள சந்திரிகா, சிங்கள பௌத்த வெறித்தனத்தின் தமிழ் மக்களை இனஅழிப்பு இனத்துன்புறுத்தல் செய்து அவர்களின் அரசியல் பணிவையும் அவர்கள் நாட்டின் இறைமையையும் தமக்கள் என்ற அரசியல் செயற்திட்டத்தையே தனது அரசாங்கத்தின் அரசியல் செயற்திட்டமாகவும் முன்னெடுத்து நிறைவேற்றிட முயல்கின்றார். இதற்காக சந்திரிகா திறந்த மற்றொரு களமே 'ஜயசிக்குறுய்' வன்னிக் களம். பெருந் தொகையான படையினரை ஏக காலத்தில் சண்டையில் ஈடுபடுத்தி ஒரு முற்று முழுதான ஆக்கிரமிப்பை இடம் பெயர்ந்து துன்புறும் தமிழ் மக்கள் மேல் சந்திரிகா ஈவிரக்கமின்றி 'ஜயசிக்குறுய்' என்ற பெயரில் தொடங்கி அவர்களுக்கான உணவு மருந்து இருப்பிடம் கல்வி போன்ற அடிப்படை மனித தேவைகள் அவர்களை சென்றடைவதைத் தடுத்தார். இதன் மூலம் தமிழீழ மக்களின் ஒரு தொகுதியை வன்னிக்காடுகளுக்குள் இன அழிப்பு செய்து தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தலைமையிலான தமிழீழ மக்களின் அரசு நோக்கிய அரசை வலுவிழக்கச் செய்வதாம் என்பதே சந்திரிகா அரசாங்கத்தின் நோக்காக அமைந்தது.

துண்டித்து தமிழர் தாயகத்தின் ஒருமைப்பாட்டை சிதைத்து விடலாமென சிங்களப் பேரினவாத அரசு எண்ணியது. அடுத்ததாக வன்னிப் பெருநிலப் பரப்பு விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும் பிரதேசம் என்பது சிங்கள அரசுக்குத் தெரியும். இங்கு தான் விடுதலைப்புலிகளின் தலைமைப் பீடமும் பாசறைகளும் நிர்வாக கட்டமைப்புக்களும் இருக்கின்றன என்பதும் எதிரிக்குத் தெரியும். எனவே வன்னியின் இதயம் மீது படையெடுப்பு நடாத்தினால் புலிகள் இயக்கம் போருக்கு முகம் கொடுத்தேயாக வேண்டுமென அரசு எண்ணியது.

இந்தச் சூழலில் பாரிய படைபலத்தையும் படைக்கல சக்தியையும் பயன்படுத்தினால் புலிகள் இயக்கத்தின் இராணுவப் பலத்தை அழித்து அதன் மூலம் தமிழரின் தேசிய சுதந்திர இயக்கத்திற்கு முடிவு கட்டிவிடலாமென பேரினவாதிகள் கருதினர். விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தை அழித்து வடதமிழீழத்தை தென் இலங்கையுடன் இணைத்து விட்டால் தமிழரின் தேசியப் பிரச்சினை இராணுவ ரீதியில் தீர்வுகண்டு விடுமென சந்திரிகா அரசு கணக்குப் போட்டது. இந்த தந்திரோபாயத்தையே சமாதானத்திற்கான போர் என அரசாங்கம் பூடகமாக சொல்லி வருகிறது.

இத்தகைய மிகவும் ஆபத்தான நாசகார நோக்குக்களை ஜயசிக்குறுய் கொண்டுள்ளது என்பதை ஆரம்பத்தில் இருந்தே நாம் புரிந்து கொண்டோம். இது எமது தாயக நிலத்தின் ஒருமைப்பாட்டிற்கு மட்டுமல்ல எமது விடுதலை இயக்கத்தின் இருப்பிற்குமே எழுந்த மிகப்பெரிய சவாலாகும். இந்தப் படையெடுப்பை எமது முழுச் சக்தியையும் கொண்டு மூர்க்கமாக எதிர்ப்பதென நாம் திடசங்கற்பம் பூண்டோம். இந்த உறுதிப்பாட்டின் அடிப்படையில் சிங்கள ஆக்கிரமிப்பு இராணுவத்தின் அசைவியக்கத்தைத் தடுத்து நிறுத்தி எதிரிக்குப் பலமான பதிலடிகள் கொடுக்கும் வகையில் நாம் எமது போர் முறைத் திட்டங்களையும் உத்திகளையும் வகுத்தோம்.

ஜயசிக்குறுய்ச் சமர் ஆரம்பமாவதற்கு முன்னர் சிங்கள அரசும் சிங்கள இராணுவத் தலைமையும் எமது இயக்கத்தின் படை

வன்னித் தாயகத்தை இரு கூறாக்கிச் சிதைக்க நினைத்தனர்
விடுதலைப் புலிகளை- தமிழர் பாதுகாப்பை அழிக்கத் துடித்தனர்

மக்களையும் விடுதலைப் புலிகளையும் பிரித்து தனிமைப்படுத்தல், சிறீலங்காவின் ஆயுதப் படைகள் தம்மைப் பலப்படுத்தி நிலைப்படுத்திட கால அவகாசம் தேடல், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளை சமாதானத்திற்கு எதிரானவர்கள் என உலக நாடுகளுக்கு காட்டல் என்ற சிறீலங்காவின் இராணுவ இலக்குகளை சமாதான போர் [illegible] மூலம் அழிவுகள் இன்றி முன்னெடுக்கலாம் என்ற மகத்தான தந்திர நோக்கில் சிங்களவர்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துபவர்களை விடுத்து சாதாரண அரசாங்க ஊழியர்களுடன் பேச்சுவார்த்தை முன்முயற்சி நாடகத்தை சந்திரிகா வெற்றிகரமாக நடித்தார்.

சமாதானத்திற்கான யுத்தம் என்ற பெயரில் தமிழ் மக்கள் மீதான யுத்தத்தை நியாயப்படுத்தி தமிழீழத் தேசத்தின் வரலாற்றுத் தலைமையாக விளங்கிய யாழ்ப்பாணத்தின் மேல் படையெடுப்பு நடாத்தி தமிழீழத் தேசத்தின் உட்கட்டுமானங்களை அழித்து கலாச்சார இருக்கைநிலைகளைச் சிதைத்தார். தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் தலைமையில் தமிழீழ மக்கள் நடாத்தி வந்த அரசு நோக்கிய அரசை அங்கீகரித்து அரசியல் யதார்த்தத்தினை பிரதிபலிக்கச் செய்து அமைதிவழித் தீர்வுக்கு இட்டுச் செல்லாது அந்த தமிழீழ மக்களின் அரசு நோக்கிய அரசையே அழிக்கப் புறப்பட்டார் சந்திரிகா. தமிழீழ மக்கள் தமது அரசு நோக்கிய அரசை வன்னிக்கு தந்திரோபாய இடமாற்றம் செய்து அதனை சந்திரிகா படைபலம் கொண்டு அழிக்க எடுத்த முயற்சியை முறியடித்தனர். இதனை திரிபுபடுத்தி விடுதலைப் புலிகளை காட்டுக்கு அனுப்பி விட்டோம் எனக் கொக்கரித்து மீண்டும் இலங்கைத்தீவை போர்க்களமாக மாற்றினார் சந்திரிகா. சிங்கள இராணுவத்தை ஏற்று சிங்கள அரசாங்கத்திற்கு தமது அரசியல் பணிவை வெளிப்படுத்த விருப்பமற்றவர்களான வன்னி நோக்கி இடம்மாறிய தமது தமிழீழ அரசு நோக்கிய அரசை நோக்கி இடம்பெயர முயன்ற தமிழீழ மக்களின் விருப்பினை படைபலம் கொண்டு சந்திரிகா தடுத்து நிறுத்தினார். மீண்டும் அவர்களை யாழ் குடாநாட்டிற்கு படைபலம் கொண்டு திருப்பியனுப்பி அவர்களை திறந்த வெளி இராணுவச் சிறைகளில் தடுத்து வைத்து அதனை ஜனநாயக ஆட்சியின் நீட்சியென உலகிற்கு காட்டி உலகை ஏமாற்றி வருகின்றார். மக்கள் மீதான முற்றுகையை எல்லா நிலைகளிலும் மேற்

தேசத் தலைவர் பிரபாகரனின் மதிநுட்பத் தலைமை

தமிழீழத் தேசத் தலைவர் மேதகு பிரபாகரன் அவர்கள் சந்திரிகாவின் அரசியல் [illegible] நன்கு தெளிவாக இனங்கண்டு அவளை தடுத்து நிறுத்தி ஜயசிக்குறுய் இராணுவ நடவடிக்கைகளை முறியடிப்பதற்கான செயற்திட்டத்தில் தமிழீழத் தேசிய பாதுகாப்பு படையான தமிழீழ விடு

தலைப் புலிகளை நெறிப்படுத்தத் தொடங்கினார். தேசத் தலைவர் மேதகு பிரபாகரன் அவர்கள் ஜயசிக்குறுய் இராணுவ நடவடிக்கையின் நோக்கங்களை [illegible] 13.05.98 ல் நாட்டு மக்களுக்கு எடுத்து விளக்கினார்.

தமிழரின் போக்குவரத்துக்கு வசதியாக கண்டி நெடுஞ்சாலையை திறந்து விடுவது தான் ஜயசிக்குறுய் இராணுவ நடவடிக்கையின் இராணுவ இலக்கு என சிறீலங்கா கூறிவருகிறது. ஆனால் இப்படையெடுப்பின் உண்மையான நோக்கம் அதுவல்ல. ஜயசிக்குறுய் இராணுவ நடவடிக்கையின் பின்னணியில் மிகவும் ஆபத்தான நாசகார நோக்கங்கள் இருக்கின்றன.

கண்டி நெடுஞ்சாலை வன்னி மாநிலத்தின் இதயத்தை ஊடறுத்துச் செல்கிறது. இந்த நெடுஞ்சாலையைக் கைப்பற்றுவதன் மூலம் வன்னியை இரு கூறுகளாகத்

பலம் பற்றியும் போரிடும் உறுதி பற்றியும் ஒரு தவறான மதிப்பீட்டை வைத்திருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து நாம் மேற்கொண்ட தந்திரோபாயப் பின் நகர்வையும் அடுத்து இராணுவ நடவடிக்கைக்கு நாம் எதிர்ப்பு தெரிவிக்காததையும் அடிப்படையாக வைத்து புலிகள் இயக்கம் பலவீனம் அடைந்து விட்டதாக சிங்கள அரசு கருதியது. இந்தத் தவறான கணிப்பீடு காரணமாகவே ஜெயசிக்குறுய்யிற்கு குறுகிய காலக்கெடுக்களை வகுத்து இராணுவத் தலைமை தலைகுனிய நேரிட்டது. இவ்வாறு தேசத் தலைவர் மேதகு பிரபாகரன் அவர்கள் ஜயசிக்குறுய்யின் நோக்கங்களையும் சிறீலங்கா அரசாங்கமும் இராணுவத் தலைமைகளும் போட்ட தப்புக்கணக்குகளையும் எடுத்து விளக்கினார்.

(தொடர்ச்சி 15ம் பக்கம்)

கருத்து மாற்றமும் அதன் அவசியமும்

- கே.பி.றெஜி -

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி

ஏனெனில் ஒவ்வொரு தனிநபரும் அல்லது குழுமமும் பல எண்ணங்களில் சேர்க்கைக்குள் (Pool of ideas) வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கின்றார்கள். இது எமக்கும் விதிவிலக்கல்ல. இத்தகைய தொரு நிலைக்குள் இருந்தும் வாழ்ந்து கொண்டும் நாம் போராட்டம் தொடர்பான முழுமையான ஓர் கருத்து மாற்றத்தைப் பெறமுடியாது. அதனால் தான் புதிய கருத்து மாற்றத்தினுள் பிரவேசிக்கும்போது அக்கருத்து மாற்றத்திற்கு எதிரான அல்லது ஒத்திசைவற்ற எண்ணங்களை இழக்க வேண்டும் என குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது.

எந்தவொரு மனிதனும் தான் வரித்துக்கொண்ட கருத்துலகத்துள் விரும்பியோ விரும்பாமலோ அதற்குள் வாழ்வதற்கு தன்னை தயார் படுத்திக் கொள்கின்றான். அல்லது இசைவாக்கம் அடைகின்றான். இதிலிருந்து மீள்வதற்கு அவனுக்கு அவகாசம் தேவைப்படுகின்றது. அதற்கான கால எல்லையைத் தீர்மானிப்பது கருத்து மாற்றத்திற்கான காரணிகளிலேயே தங்கி உள்ளது.

தமிழர்களைப் பொறுத்தவரை கருத்து மாற்றம் உடனேயே ஏற்படக் கூடியவைக்கான காரணிகள் நிறைய உண்டு. 1949 தொடக்கம் இன்றுவரை தினந்தோறும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் இன அழிப்பு நடவடிக்கைகளே அந்தக் காரணிகளாகும்.

யதார்த்தமான கருத்துமாற்றமானது எவ்வாறு இருக்கும்?

தமிழீழத்தில் வாழ்கின்ற ஒரு பெண். இவள் பாரம்பரியமாக ஒரு குடும்பப் பெண்ணாக வளர்வதற்குரிய கருத்துக்களையும் ஏற்பாடுகளையும் பெற்றோர்கள் ஏற்படுத்தி வளர்க்கின்றனர். இப்பெண் தான் எவ்வாறு வளரவேண்டும், வாழவேண்டும் என்ற எண்ணம் அல்லது கருத்துலகம் பெற்றோரால் உருவாக்கப்பட்டுவிடுகிறது. இந்த கருத்துலகமானது திருமணம் முடிந்தபின்பும் தனது கணவனுக்கு கீழ்ப்பணிந்து எவ்வாறு வாழவேண்டும் என்ற வரைக்கும் இருக்கின்றது. திருமணம் முடிந்த பின்பு சமுதாய நடைமுறைக்கு ஏற்ப விரும்பியோ, விரும்பாமலோ தான் வாழ்ந்த கருத்துலகத்துக்குச் சொல்வடிவம் கொடுக்கின்றாள். இதே கருத்துலகத்துள் வாழும் இன்னொருபெண், இந்தக் கருத்துலகத்திலிருந்து வெளியேறி புதிய கருத்துலகத்தினுள் நுழைந்து போராட்டத்தினுள் இணைகின்றாள். இங்கு நடந்தது என்னவெனில் உண்மையான ஓர் கருத்து மாற்றத்திற்காக ஒரு பெண் தனது பழைய எண்ணங்களை இழந்ததும், தான் வாழ்ந்த கருத்துலகத்தை துறந்ததும் ஆகும்.

இதுபோன்ற யதார்த்தமான கருத்து மாற்றங்களே எமக்கு இன்று தேவையாக உள்ளது.

கருத்து மாற்றத்திற்கான அடிப்படைகள் எவை?

கருத்து மாற்றம் ஏற்படுவதற்கான அடிப்படைகள் பல உள்ளன. அதில் முக்கியமானது நடைமுறையில் உள்ள கருத்துலகம் பற்றி சிந்தித்தல் ஆகும். அதாவது நாம் தற்போது வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் கருத்துலகம் சமுதாயம், சூழல், குடும்பநிலை என்பவற்றால் கட்டுப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய கருத்துலகத்திற்குள் வாழ்ந்தால் வரும் விளைவு என்ன? அந்த விளைவு நாம் வாழ்வதற்குரிய பாதுகாப்பைத் தரமுடியுமா? ஆதரங்களைப் பெற்றுத்தரமுடியுமா அல்லது நாம் வாழ்வதற்குரிய பாதுகாப்பைத் தர முடியுமா? மேற்கூறிய வினாக்களுக்குரிய விடைகள் எமக்கு நிறைவாக அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருக்குமானால் அதற்குமேலாக இன்னொரு வினா எழுப்பப்பட வேண்டும். அதாவது எங்களுக்கு ஏற்ப நாங்கள் கருத்துலகத்தை ஏற்படுத்த அல்லது மாற்றிக் கொள்ள முடியுமா? அதாவது நாங்கள் எமது இடத்தில் சுதந்திரமாகச் செயற்படமுடியுமா? என்பதே அந்த வினாவாகும். இதற்கும் ஆம் என்ற விடை கிடைப்பின் நாங்கள் அந்தக் கருத்துலகத்தைப் பின்பற்றலாம்.

நடைமுறையில் உள்ள கருத்துலகம் பற்றிச் சிந்தித்தல் என்பது மேற்குறிப்பிட்ட நான்கு வினாக்களை எழுப்புதலும் அதற்கான விடைகளை பெறுவதனையுமே குறித்து நிற்கின்றது.

கருத்து மாற்றத்தின் அடிப்படைகளில் அடுத்ததானது நாங்கள் வரைந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் கருத்துலகம் எவ்வளவு காலம் வாழும், பிறநபர் அல்லது குழுமங்களின் கருத்துலகத்திற்கு இசைவாக இருக்கிறதா அல்லது புறச்சூழல்களுக்கு ஏற்ப இருக்கிறதா அல்லது அதற்கு ஏற்ப மாற்றிக் கொள்ள முடியுமா என சிந்தித்தல் வேண்டும்.

அதாவது நாங்கள் வாழும் வாழ்வாதாரங்கள் பொதுவானவை. அவை தனிமனிதனில் தங்கி இருக்கவில்லை. எனவேதான் வளர்ந்து கொண்ட கருத்துலகம் பிறருடன், அல்லது சூழலுடன் ஒன்றிப் போகின்றதா என சிந்திக்க வேண்டும். அவ்வாறு கால சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றம் பெறாத அல்லது ஒத்துவராத கருத்துக்களும் கருத்துலகமும் வாழ்வதற்கான ஆயுட்காலம் சிறிதாகவே இருக்கும். உதாரணமாக இராணுவ ஆக்கிரமிப்பில் தமது வாழ்வாதாரங்களை இழந்து, உயிருக்கே உத்தரவாதம் இல்லாத சூழலில் இருக்கும் ஒரு மாணவன் தான் ஏற்கனவே முடிவெடுத்த மேற்படிப்பு, தொழில் வாய்ப்பு என்ற கற்பனையுடன் தொடர்ந்து வாழ முடியாது. ஏனெனில் புறச்சூழல் அதற்கு இடம் கொடுக்காது. அத்துடன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான பாதுகாப்பும் இல்லை. எனவே மாற்றுவழி ஒன்றை அவன் உருவாக்க வேண்டும். அந்த மாற்று வழி சூழலுக்கு ஏற்ப இருக்க வேண்டும்.

கருத்து மாற்றத்தின் அடிப்படைகளுள் முக்கியமான இன்னொன்று என்னவெனில், நாங்கள் நிர்ணயித்த கருத்துலகத்தினால் வரப்போகும் விளைவுகள் ஒட்டுமொத்தமாக எமது சமுதாயத்தை, எமது இனத்தை, எமது தனித்துவத்தை எவ்வாறு மேம்படுத்தும். ஏற்கனவே உள்ள கருத்துலகத்துள் வாழ்ந்தோமாயின் விளைவுகளாக எமது நாட்டிற்கு ஏற்பட்ட நன்மை என்ன, தீமை என்ன? என்பது பற்றிச்சிந்திக்க வேண்டும், அவ்வாறு சிந்திக்க முடியுமானால் முடியாதது எமக்கென்று ஓர் நாட்டினைக் கட்டி எழுப்ப எமது தேசியத்தை நிலைநிறுத்த நாம் பின்பற்றிய கருத்துலகம் உதவவில்லை என்ற பதிலே தெளிவாகப் புலப்படும்.

மேற்குறிப்பிட்ட கருத்துமாற்றத்திற்கான மூன்று அடிப்படைகளும் எமக்குள் தேசியம் சம்பந்தமான கருத்து மாற்றம் ஏற்படுவதற்கான ஆதாரங்களாக அமையும் என்பதே புலப்படுகின்ற கருவாகும்.

நாங்கள் காலம் காலமாக கடைப்பிடித்து வந்த கருத்துலகம் எமது தேசியத்தை கட்டி எழுப்ப உதவவில்லை. எமது இனத்தின் தனித்துவத்தை பேண முடியவில்லை. அது தள்ளாடிக் கொண்டு இருக்கின்றது. எமது கருத்துலகம் எமது நாட்டினது பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்த பயன்படவில்லை. அது உறுதியற்றதாக காணப்படுகின்றது. நாங்கள் சேர்ந்து வாழமாட்டோம் பிரிந்து வாழ விரும்புகிறோம் என்ற கொள்கை மாற்றத்திற்கு வலுச்சேர்க்கவில்லை. 1977ல் தனிநாடு என்ற கோரிக்கைக்கு வாக்களித்துவிட்டு அதனை அடைவதற்கான நடவடிக்கைகளுக்கு எமது கருத்துலகம் உதவவில்லை. எமது வரலாறு, எமது பண்பாடு ஆகியவை தொடர்ந்து வாழ்வதற்கு எமது கருத்துலகம் பயன்படவில்லை. மாறாக சாதிப்பாகுபாடு, சமுதாய ஏற்றத்தாழ்வு, பெண் ஒடுக்குமுறை போன்ற, ஓர் சமுதாயத்தை, இனத்தை அழிவுப் பாதைக்கு இட்டுச் செல்லும் மூலவேர்கள் தோன்றுவதற்கும் வளர்வதற்குமே நாங்கள் வரைந்து கொண்ட கருத்துலகம் பெரிதும் உதவியது.

ஆகையால் தமிழர்களாகிய எங்களுக்கு இன்று முழுமையான தேசக் கருத்து மாற்றம் அவசியம் தேவைப்படுகின்றது. இதுவே கருத்து மாற்றத்திற்கான அவசியமாகும்.

உயிருருவும்

நிகழ்வு–1

வினோதாவின் சுட்டித்தனங்களையும் கெட்டித்தனங்களையும் ரசிக்கின்ற யாரும், அவளுக்கு மூன்று வயது என்று சொன்னால் நம்பமாட்டார்கள். ஆனால், அவளுக்கு மூன்றே மூன்று வயதுதான்.

வினோதா அழகாக அபிநயித்துப் பாடுவாள். எங்கள் தேசத்தின் எழுச்சிப் பாடல்களை அவளின் மழலைமொழியில் கேட்கும்போது கல்லாய்க் கனத்த பொழுதும் கற்பூரமாய்க் கரையும். ஞானப்பால் குடிக்காத ஞானசம்பந்தி என்று வினோதாவின் அம்மா சிவதேவி, தன் மகளைக் கொண்டாடுவாள்.

விசுவமடுக் கிராமத்தில் போதாமையைக் கொண்ட ஒரு அகதிக் குடிசைதான் அவர்களின் வாழ்விடம். இடப்பெயர்வு ஏற்றிவிட்ட பொருளாதாரச் சுமைகளின் பாரத்தை வினோதாவின் மழலைச் சுகத்தில் அவர்கள் மறந்துவிட்டிருந்தார்கள். வினோதா கடைக்குட்டி. வினோதாவிற்கு ஒரு அக்கா மட்டுமே இருந்தாள். வினோதாவின் குழந்தைமைச் செல்வம் அவர்களின் வாழ்வை இனிதாகச்செலவிட போதுமானதாக இருந்தது.

அந்தக் குடும்பத்தின் நாசிக்குரியது அச்சுவேலி மண்வாசனைதான். 'சூரியக்கதிர்' இராணுவ நடவடிக்கை அவர்களை விசுவமடு மண்ணையும் நுகர வைத்தது.

'சூரியக்கதிர்' இராணுவ நடவடிக்கை ஆண்டில்தான் வினோதாவும் பிறந்தாள். கைக்குழந்தையாக வன்னிக்கு வந்தவள், இன்று, துள்ளி நடக்கும் கன்று வயதில் துடிதுடித்துச் செத்துப்போனாள். நோய் நொடியிலோ, வாகன இடியிலோ வினோதா செத்துப்போகவில்லை. அவளுக்கும் எறிகணைதான் எமன். அவளின் கோரச்சாவை, அவளை ஈன்றவள் பார்க்கவேண்டாம் என்று அவன் நினைத்தானோ அல்லது ஆண்டவன் நினைத்தானோ தெரியவில்லை, வினோதா தன் பேத்தியார் வீட்டில்தான் செத்துப்போனாள்.

அதுவும் ஒரு அகதிக் குடிசைதான். குடிசை முற்றம் வினோதாவின் குறும்புத்தனங்களில் கலகலத்துப்போயிருந்தது. அவளின் ஆசைமாமன்கள் அவளைச் சீண்ட, அவள் அவர்களைச் சீண்ட.. அரங்கேறிய வினோதாவின் மழலைக்கூத்தில் எல்லோருமே குழந்தைகளாகிக் குதூகலித்திருந்த ஒரு மாலைப்பொழுது அது.

சைக்கிள் டைனமோ மின்சாரத்தில் ரேடியோ பாடிக்கொண்டிருந்தது. குடிசை முற்றத்துக்கு வெளியே புறச்சூழல் இயக்கமொன்று இருப்பதையே அவர்கள் மறந்திருந்தார்கள். அதனால், ஆனையிறவுப்படைத்தள ஆட்டிலறிகளின் எறிகணை ஏவலொலியை அவர்கள் உணரவில்லை. இடியும் மின்னலுமாக அந்த எறிகணைகளில் ஒன்று முற்றத்தில் பிளந்தது. சுதாகரிக்கச் சந்தர்ப்பமேயில்லை. நொடியில் முற்றம் இரத்தமும் சிதிலமுமாய் ஆகியிருந்தது.

"சூரியனில் பழுதுகண்டாலும் எங்கட பஞ்சவர்ணக்கிளியில ஒரு பழுது சொல்லிவியளே!" என்று பெரியம்மா பெருமைபேசும் பெறாமகள் பழுதாகிக் கிடந்தாள்.

அற்பவயதில் பிள்ளைகளை அள்ளிக் கொடுத்து விட்டு அம்மாக்கள் பாடுகின்ற அதே ஒப்பாரியை அம்மாவும்

எஸ். உமாஜிப்ரான்

வினோதா வாய்ப்பேறையும் கழுவ காமல் செத்திருந்தாள். சின்னஞ்சிறு பெண்ணை எறிகணைச் சில்லுகள் சிதைத்துக் கொன்றிருந்தன. இரண்டு கால்களுமில்லை. ஒரு காதும் இல்லை. அந்தப் பிஞ்சுடலை எரிக்க இடமில்லாமல் இரும்புச் சில்லுகள் துளைத்திருந்தன. வினோதாவின் மாமன்கள் இருவரில், ஒருவர் மருமகளோடு கூடவே போய்விட்டிருந்தார். மற்றவருக்குக் காயம்.

ஒப்பாரித்தாள். அணைந்துவிடப்போகின்ற அவசரத்தில்தான் நீ அப்படி வயதுக்குமீறி ஜொலித்தாயா? பாவிப் பெண்ணே! நீ இன்னும் வாழவே இல்லையே. அதற்குள் என்ன அவசரம் உனக்கு. திரும்பிவென்று போவதற்கு. நீ அம்மாவுக்குப் பக்கத்தில் நின்றிருந்தால், அம்மாவும் உன்னோடு வந்திருப்பேனே தாளமுடியாமல் கதறினாள் அம்மா.

எங்கள் தேசத்தின் சாவீடுகளில் ஒப்பாரிக்குரிய புகழுடல்கள் அனேகமாக பிஞ்சுடல்களாகவே இருக்கின்றன. இறந்துபோன உடலுக்குரிய உறவுப் பெயர், ஐயோ அம்மா ஐயோ அப்பா என்றிருப்பதை விடவும், ஐயோ மகனே ஐயோ மகனே என்றிருப்பதுதானே அதிகம். இந்தத் தேசத்தின் காற்று துயர் தாளாமல் இந்தச் சாவோலத்தைத் தானே சுமந்தலைகிறது.

நிகழ்வு–2

பிரகாஸ் பிறந்த சொற்ப நாட்களில் அப்பாவிற்கு விறகுச்சிராய் கண்ணிலடித்து ஒரு கண்பார்வை போய்விட்டது. ஆனால், விபரம் புரியத்தொடங்கிய வயதிலிருந்து பிரகாஸ் அப்பாவுக்கு கண்ணாகவே இருந்தான்.

வீட்டின் ஒரேயொரு ஆண்பிள்ளைக்கு இருக்கும் அத்தனை செல்லங்களும் பிரகாசுக்கும் இருந்தன. நான்கு பெண் பிள்ளைகளுக்கு அம்மாவுக்குக் கிடைத்தது அவன் ஒருவன்தான். அம்மாவின் மறுமலர்ச்சிக்கோட்டையின் மணப்படிமம் அவன்.

பாடசாலைக்குச் செல்கின்ற நேரத்தைத் தவிர, அவன் அம்மாவை விட்டுப் பிரிவதேயில்லை. எந்தநேரமும் வீட்டுக்குள்ளேயே வளையவந்து கொண்டிருப்பான். அவனுக்கிருந்த கல்வித்திறனிலும், பொறுப்புணர்விலும் அம்மா உச்சிகுளிர்ந்திருந்தாள்.

அம்மா சரஸ்வதி, தன் பெண்களுக்குச் சொல்லுவாள், 'பண்பு, பவிசு எல்லாத்தையும் என்ர பிள்ளையைப் பார்த்து தெரிஞ்சுக்கொள்' அத்தனை அமைதியும் அடக்கமுமான சுபாவம் அவனுக்கு. வீட்டில் தப்பித்தவறி யாரேனும் அவனோடு அதிர்ந்துபேசினால் அழுதேவிடுவான். வீட்டில் மட்டுமல்ல ஊரிலும் அவன் நல்லபிள்ளை.

பிரகாசின் அம்மா, அப்பா பிறந்து வளர்ந்ததெல்லாம் கண்டி. தெற்கில் நிகழ்ந்த இனக்கலவரங்கள் ஒன்றின் பின் அங்கிருந்து பெயர்ந்த தங்களின் வாழ்வை விசுவமடுவில் புதியவிடுக் கொண்டார்கள். பரபரப்பில்லாமல் செழித்திருந்தது அவர்களின் வாழ்வு.

மாவீரர்களுக்கான அலங்காரத்தில் வீதியெல்லாம் அழகு பூத்துக்கிடந்தது. பாடசாலையிலிருந்து வீடுவந்து சேர்வதற்குள் சந்திக்குச் சந்தி, வீட்டுக்கு வீடு வசீகரித்து நின்ற அலங்கார வளைவுகளும், மாவீரர்களின் படங்கள் நிறைந்த அலங்காரக் கொடிகளும் பிரகாசின் மனதைக் கொள்ளையிட்டிருந்தன.

கிராமங்கள் தோறும் மக்கள் நெஞ்

எறிகணைகள்

கருகி, பரவசித்து, ஒருவித பக்தியோடு மாவீரர்களின் நினைவில் கரைந்தார்கள். மாவீரர்களின் கனவுகள் மெய்ப்படும் காரியங்கள் செய்தார்கள். உணர்ச்சிமயமான வீதியோரக் காட்சிகள், அந்தச் சிறுவனின் பிஞ்சு மனதில் மாவீரர்கள் மீது அவனுக்குள்ள பிரியத்தைக் கிளறிவிட்டிருந்தன.

வழக்கமாகப் பள்ளியிலிருந்து வரும்போது அவன் முகத்திலிருக்கும் பசிக்களையை அன்று காணவில்லை. அதை, அவன் மனசுக்குப்பிடித்த ஒன்றைச் செய்துவிடவேண்டும் என்ற ஆவல் மறைத்திருந்தது. ஆனால், பிள்ளை

அம்மாவுடன்
(பத்து வயதில்) பிரகாஸ்

யின் வயிற்றில் பசியிருப்பதை பெற்றவள் அறியமாட்டாளா! பிள்ளைகளுக்குப் பசிக்கும்போது பெற்றவள் களைப்பாய் உணர்வதுதானே தாய்மை.

அம்மா அவனைச் சாப்பிட அழைத்தாள். அவனோ வீட்டுவாயிலில் மாவீரர் கொட்டில் கட்டும் தன் எண்ணத்தைச் சொன்னான். எதுவானாலும் சாப்பிட்டுவிட்டுச் செய்யும்படி மகனின் தலையைக் கோதியவாறு வாஞ்சையோடு கெஞ்சினாள் அம்மா. தாயின் பாவப்பட்ட மாதிரியான முகபாவனைக்கு நெகிழ்ந்து சாப்பிட மசிந்தான் பிரகாஸ்.

கூடையிலிருந்த மாம்பழம் ஒன்றை சீவித்தரும்படி தாயிடம் கொடுத்துவிட்டு - பசித்த வயிறும் பசிக்காத மனமுமாய், அம்மா பரிமாற அவன் பசியாறலானான். தாயின் பரிவிலும், பரிமாறிய உணவின் ருசியிலும் அவன் மனசுக்கும் பசித்தது.

பிள்ளை ஆசையாய் எடுத்துத்தந்த மாம்பழத்தை அம்மா விறாந்தையில் இருந்து பக்குவமாய் சீவிக்கொண்டிருந்தாள். வீட்டில் இருந்து சொற்ப தூரத்தில் இருந்த குசினிக்குள் கொட்டில் கட்டும் அவசரம் சோற்றுத்தட்டிலும் தெறிக்க பிரகாஸ் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தான்.

நேரம் 3.15 மணியிருக்கும். ஆனையிறவுப்படைத்தளத் திசையிலிருந்து ஆட்டிலறி எறிகணைகள் புறப்படும் பெருத்த ஓசையைக் காற்று காதிலறைந்து எச்சரித்தது. கிராமங்களின் குடியானவர்கள் எல்லோருமே அவை வேறெங்கேனும்தான் விழுந்து வெடிக்குமென்று எந்த ஆதாரமுமற்று நம்பினார்கள். பிரகாசின் அம்மாவும் அப்படித்தான் நினைத்தாள். ஆனால், புறப்பட்டுவந்த எறிகணைகளில் ஒன்று அந்தத் தாயின் நினைப்பைப் பொய்த்து,

25.11.98 அன்று ஆனையிறவுப் படைத்தளத்திலிருந்து ஏவப்பட்ட ஆட்டிலறி எறிகணைகள் நான்கு உயிர்களைப் பலியெடுத்தன. அந்த நால்வரில் ஒரு சின்னஞ்சிறுமியினதும் – ஒரு சிறுவனதும் உயிரறுந்த நிகழ்வுகள்.

அவர்கள் வளர்த்த தென்னம்பிள்ளை யொன்றில் இடறி- அதன் இடுப்புத்தறிய வெடித்தது.

கவனம் காரியத்தில் கலந்திருந்ததால் வெடியோசை அம்மாவைப் பெரிதாக உலுக்கவில்லை. ஆனால், அம்மா சாய்ந்திருந்த விறாந்தைச் சுவரைத் துளைத்த எறிகணைச் சிதறல்கள், வெடிப்புச் சமீபமென அம்மாவுக்கு உணர்த்தின. குசினிக்குள் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்த பிரகாசை அழைத்தபடி நெஞ்சுபதைக்க வெளியே வந்த அம்மா, குசினி இருந்த இடத்தில் ஒரு கரும்புகைத் திரளைத்தான் கண்டாள். அம்மா செய்வதறியாது கதறினாள். அவளின் பெற்ற வயிறு பெருங்குரலெடுத்துப் புலம்பியது. புகை இரங்கி விலகவில்லை. அவலக்குரல் கொழுவியிழுத்த அயலவர்கள், குசினிக்குள் புகுந்தபோது சோற்றுப்பருக்கைகள் நடுவே குருதியாய்க் கிடந்தான் பிரகாஸ். அந்த பன்னிரண்டு வயதுச் சிறுவனின் 'ஆ' வென்ற வாயளவுக்கு கழுத்து 'ஆ' வென்றிருந்தது.

உயிர்பிரிந்துவிடுமோ என்று அச்சமும்- பதட்டமுமாய் அவர்கள் பிரகாசை வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டு சென்ற அவதிவேகத்தைவிட, குருதி பெருகுகின்ற வேகம் அதிகமாய் இருந்ததால் பிரகாஸ் பாதிவழியிலே பரிதாபமாக இறந்துபோனான்.

அம்மாவின் பசியாற சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த பிள்ளையின் பசியாறு முன்னே, ஒரு எறிகணையின் பசிக்கு- எறிகணை ஏவிய படைத்தளத்தின் பசிக்கு- படைத்தளத்தைப் படைத்த சிங்கள பௌத்த பேரினவாதத்தின் பசிக்கு-அந்தத் தம்பதியருக்கு வாய்த்த ஒரேயொரு கொள்ளிப்பிள்ளை இரையாகிவிட்டிருந்தான்.

பசியோடு சாப்பிடும்போது செத்துப்போவது எத்தனை கொடுமையானது. அந்த எறிகணைத்துண்டு எப்போது அவன் கழுத்தைத் துளைத்திருக்கும். சோற்றுக் கவளத்தை வாயில் வைக்க எத்தனித்தபோதா? வைத்த கவளத்தை மெல்லும் போதா? மென்ற கவளம் தொண்டைக் குழியைத்தாண்டும் போதா? கொஞ்சமாவது அந்தப் பிள்ளையின் பசி தீர்ந்திருக்காதா? திடுக்கென்ற உயிர்பிடுங்கலில் பிள்ளை என்னமாய்த்துடித்துப் போயிருக்கும்? இந்தக் கொடிய சம்பவத்தை படித்துக்

அம்மாவுடன்
(ஒரு வயதில்) விநோதா

கொண்டிருக்கும் போதே, இந்தக் கேள்விகள் அலையும்- தவிப்பாய் என்னைத்தை இடறுகின்றன. அப்படியாயின், தன் பிள்ளை பசியாறும்போது செத்துப்போன கொடுமையை அந்த மாதா எப்படித் தாங்குவாள்! 'என்னுடைய பிள்ளை பசியோடு செத்துப் போய்விட்டதே' என்ற எண்ணமே அந்தத் தாயை காலத்துக்கும் நினைத்து, நினைத்துக் கலங்கவைக்குமே!

'நீ பறிகொடுத்துப் பரிதவித்ததைப் போல எங்களிலிருந்து கூச்சம் சிறிதுமில்லாமல் பறித்தெடுக்கிறோம். அப்படியிருக்க, நீ பறிகொடுக்காத ஒன்றை எங்களிலிருந்து பார்த்துப் பார்த்து பறித்தெடுப்பதை, 'நீயும் ஒரு தாய்தானே' என்று உன்னில் ஆத்திரப்பட- ஆச்சரியப்பட... அதில் அப்படி என்ன புதுமை இருக்கிறது'

விதவைராணியின் இராணுவ அராஜகத்துக்குப் பிள்ளைகளைப் பறிகொடுத்த பெற்றவயிறுகளின் ஆற்றாமைக் குமுறல் நயார்தானைப் புலம்பல் இதுவாகத்தானே இருக்கும்!

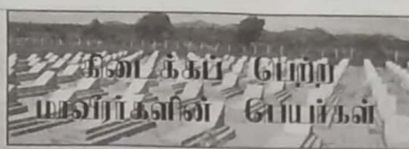

15-05-99 அன்று பள்ளமடுப் பகுதியில் முன்னேறமுயன்ற இராணுவத்துடன் ஏற்பட்ட நேரடிமோதலில் 7 போராளிகள் வீரச்சாவடைந்துள்ளார்கள்.

வீரவேங்கை மதிநிலவன்
சிவராஜா கருணாநிதி
மட்டக்களப்பு மாவட்டம்

வீரவேங்கை மகேந்திரமோகன்
நல்லதம்பி சந்திரன்
அம்பாறை மாவட்டம்

வீரவேங்கை ஜீவரத்னம்
சின்னராஜா சுதாகரன்
மட்டக்களப்பு மாவட்டம்

வீரவேங்கை பவளமூர்த்தி
தர்மலிங்கம் சண்முகநாதன்
மட்டக்களப்பு மாவட்டம்

வீரவேங்கை வேணுதாசன்
இராசையா பரதன்
மட்டக்களப்பு மாவட்டம்

வீரவேங்கை மறக்குமரன்
நடராஜா தேவேந்திரன்
அம்பாறை மாவட்டம்

வீரவேங்கை ராமகீதன்
சின்னத்தம்பி தம்பிராஜா
மட்டக்களப்பு மாவட்டம்

13-05-99 அன்று வெலிக்கந்தப் பகுதியில் உள்ள சிங்கபுர (பொலநறுவை மாவட்டம்) எனும் இடத்தில் சிறீலங்கா இராணுவத்துடன் ஏற்பட்ட நேரடிமோதலில் 3போராளிகள் வீரச்சாவடைந்துள்ளனர்

கப்டன் விஜி அல்லது செந்தூரமூர்த்தி
சங்கரப்பிள்ளை இளங்குமார்
மட்டக்களப்பு மாவட்டம்

கப்டன் கற்பகன்
சிதம்பரப்பிள்ளை அரியநாயகம்
மட்டக்களப்பு மாவட்டம்

2ம் லெப். அரியவாணன்
நாகராஜா கிருஸ்ணகுமார்
அம்பாறை மாவட்டம்

அன்பு உள்ளம் கொண்ட என் உயிர்த் தமிழீழ அம்மாமார்களே, சகோதர சகோதரிகளே அனைவருக்கும் தமிழ்த் தாயின் நல்லாசியுடன் இக்கடிதத்தை வரைகிறேன்.

இக்கடிதம் உங்கள் பிள்ளைகளாகிய நாங்கள், எமது தாயக மண்ணை மீட்பதற்காகப் போர்க்களத்தில் இரவு பகலாக நித்திரையின்றியும், கடும் வெயிலையும், பனியையும் பாராது எங்கள் உயிரைத் துச்சமென நினைத்து எம் மண்ணை ஆக்கிரமிக்க வரும் எதிரிக்கு எதிராகப் போராடி வருகிற நாங்கள் உங்களிடம் இக்கடிதத்தின் மூலம் ஒரு கேள்வி கேட்க விரும்புகின்றோம்.

[illegible]

போராளி – வி.தயாபரன்

ஆள்பிடிப்பும்... ஆள்திரட்டலும்..!

யாழ். குடாநாட்டு நிலவரம் என்ன?

மிகவும் நெருக்கடி நிலையடைந்திருக்கின்றது என்கின்றார்கள் செய்தியாளர்கள். கைதுகள், விசாரணைகள், தடுத்துவைப்புக்கள் தீவிரமடைந்திருக்கின்றன என்கின்றார் பி.பி.சி க்கு செய்தி வழங்கும் யாழ் செய்தியாளர்.

கடந்த பதினைந்தாம் பதினாறாம் திகதிகளில் பன்னிரண்டுக்கு மேற்பட்ட பொதுமக்கள் கைதுசெய்யப்பட்டிருக்கின்றனர். ஒருவாரத்தில் ஆறுக்கும் மேற்பட்டோர் காணாமல் போயுள்ளனர்.

எங்கும் ஒருவிதமான பயப்பீதி பரவிக் கிடக்கின்றது. எதுவும் நடக்கலாம். எந்நேரமும் வீட்டுக்கதவைத்தட்டும் சிங்களப்படை, பிள்ளைகளை, கணவரை இழுத்துச் செல்லலாம் என்ற தவிப்பு எங்கும் குமைந்துகொண்டிருக்கின்றது.

கடந்த மாதம் இரு பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், நல்லூர் முடமாவடியில், அவர்கள் தங்கியிருந்த வீட்டில் வைத்து கைதுசெய்யப்பட்டனர். புலிகளுடன் தொடர்பு, புலிகளுக்கு உதவினார்கள் என அடைத்துவைத்தார்கள். பின் பல்கலைக்கழக வட்டாரம் மேற்கொண்ட முயற்சிகளையடுத்து அவ்விருவரும் விடுவிக்கப்பட்டனர். அவர்களுடன் தங்கியிருந்த இன்னொரு மாணவர், ஸ்ரான்லிக் கல்லூரியின் உயர்வகுப்பு மாணவன். அவர் அங்கு இல்லாததால், அவரை முகாம் வரும்படி கூறுமாறு வீட்டின் உரிமையாளரிடம் கூறிவிட்டு இராணுவம் சென்றுவிட்டது. அப்பாவித்தனமாகச் சிந்தித்த மாணவனின் தந்தையோ மகனை இராணுவமுகாம் கூட்டிச்சென்றார். தானாக வந்து இரை மாட்டிக்கொண்டதாக இராணுவத்திற்கு குசி. மகனை அநியாயமாய் இராணுவத்திடம் கொண்டு போய் கொடுத்துவிட்டேனே என்ற தவிப்பு தந்தைக்கு. விசாரணைக்கு அழைத்த இராணுவம், மாணவனைக் கைதியாக்கி தந்தையை வந்தவழியே திருப்பி அனுப்பி வைத்தது.

ஸ்ரான்லிக் கல்லூரி மாணவர்கள் களமிறங்கினர். தொடர் பகிஸ்கரிப்புப் போராட்டம் நடத்தினர். யாழ். நகரில் உள்ள பிரபலமான பாடசாலைகளின் உயர்வகுப்பு மாணவ மாணவியரும் போராட்டத்தில் குதித்தனர். இந்த மாணவர் எழுச்சி எங்கும் பரவுவதற்கான, பற்றி எரிவதற்கான எரிபற்று நிலை எங்கும் உருவாகிவிட்டதையுணர்ந்த சிங்களப்படைத் தலைமை, இரு வாரங்களின் பின் அம்மாணவனை விடுதலை செய்ய வேண்டிய நிலைக்கு வந்தது. இங்கும், விடுதலைப் புலிகளுக்கும், இம்மாணவனுக்கும் தொடர்பு எனவும், விடுதலைப் புலிகளின் செயற்பாடுகளுக்கு உடந்தையானவர் எனவும்கூறிய சிங்கள இராணுவ உயர்பீடம், போராட்டம் நடத்திய பல நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்களையும் விடுதலைப் புலிகளின் ஆட்கள் எனக் குறிப்பிட்டதுடன், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்போவதாகவும் அறிவித்தது. ஆனால், இறுதியில் அவர்மீது எதுவித குற்றமும் சாட்டப்படவில்லை எனக் கூறி, அம்மாணவன் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டியதாகிவிட்டது.

சிங்கள இராணுவம் குடாநாட்டை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டதன் பின், முதல்தடவையாக குடாநாட்டு மாணவர்கள், போராட்டத்தில் குதித்திருக்கின்றனர். இந்த மாணவர் போராட்டத்தை அவர்களின் பெற்றோர் வரவேற்கவே செய்கின்றனர் என, கொழும்புப் பத்திரிகை யொன்றே சுட்டிக்காட்டுகின்றது. மாணவர்கள் போராடாமல் விட்டால், இந்த அவலம் வீட்டு வாசல்வரை வந்துவிடும் என, ஒரு தந்தையார் குறிப்பிட்டதாகவும் அப்பத்திரிகை எழுதியுள்ளது. ஆக, போராட்ட உணர்வு எல்லாமட்டங்களிலும், குமுறச் சந்தர்ப்பம் பார்த்துக் காத்திருக்கின்றது.

நான்கு வருடங்களுக்குமுன், குடாநாட்டை சிங்களப்படை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டபோது, தமிழ்மக்கள் விடுதலைப் புலிகளிடம் இருந்து மீட்கப்பட்டுள்ளனர் என்றார் சந்திரிகா. ஆனால் தமிழ் மக்கள் மீட்கப்படவில்லை கொன்று புதைக்கப்படுகின்றனர் என்பது, மரண தண்டனைக் குற்றவாளி ராஜபக்சவின், வாக்குமூலத்தில் பகிரங்கப்பட்டது.

அறுநூறுக்கு மேற்பட்ட பொதுமக்கள் காணாமல் போயுள்ளனர். நானூறு பேர் கொன்று புதைக்கப்பட்டனர் என்கிறான் ராஜபக்ச. மீதியானோர் எங்கே? பலாலியிலா வசாவிளானிலா? எங்கே? எங்கே? உறவுகள் எங்கே என்ற கேள்வியே எங்கும் எதிரொலிக்கின்றது.

> யாழ். குடாநாட்டு நிலவரம் இவ்வளவு அவலம் நிறைந்ததாக இருக்க, சந்திரிகா அரசாங்கமோ, குடாநாட்டில் இராணுவத்திற்கு ஆள்சேர்க்கத் திரிகின்றது. இராணுவத்திற்கு தமிழர்களும் சேர்க்கப்படுகின்றார்களாம். சிரிக்கமுடியாத நல்ல நகைச்சுவைதான்.

இந்த அவலக்குரலுக்கு, இந்த அவலங்களின் சொந்தக்காரி, சந்திரிகா செவிமடுப்பார் என்று எதிர்பார்ப்பது எவ்வளவு முட்டாள்தனம். தனது ஆட்சிக்காலத்தில் தமிழர்கள் கொன்று புதைக்கப்பட்ட செம்மணியைத் தோண்ட தனக்குத்தானே மண்அள்ளிக் கொட்ட சந்திரிகா தயாராக இருப்பாரா?

செம்மணி புதைகுழியை அடுத்த மாதம் தோண்டப்போவதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வித்தை காட்டலைப் பார்க்க, வெளிநாட்டுப் பார்வையாளர்களை வரவேற்பதாக சந்திரிகா அரசு அறிவித்திருக்கின்றது. ஆனால், வெளிநாட்டு மண்ணியல் நிபுணர்கள், தடயவியல் நிபுணர்களின் உதவியை சந்திரிகா அரசு தட்டிக்கழிக்கின்றது. பொட்டுக்கேடுகள் வெளிப்பட்டுவிடும் என, அஞ்சுவதில் காரணமுண்டுதானே.

இதற்கிடையில், சர்வதேச மன்னிப்புச்சபை, செம்மணி தோண்டப்படும் வேளை, சர்வதேச தடயவியல் நிபுணர்களை அனுமதிக்குமாறு கோரிக்கை விடுத்துள்ளது. இந்தக்கோரிக்கைக்கு சந்திரிகா அரசு என்ன கூறப்போகின்றது.

தற்போது செம்மணி விவகாரத்தை, ஒரு தந்திர நகர்வாகவே கையாள அரசாங்கம் விரும்புகின்றதாக, விடயமறிந்தவர்கள் கருதுகின்றனர். தோண்டு, தோண்டு என்ற கோசம் பெருத்து பூதாகரமாய் வெளிப்படும்வரை காத்திருந்து, அதற்குப்பின்னால் அதனை அலாக்காகத்தூக்கி அதனுடன் தோண்டி, பார்த்தீர்களா ஒன்றுமே இல்லை என, கைவிரித்து, தன்னைக் காத்துக்கொள்வதே சந்திரிகாவின் திட்டம் என, நோக்கர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

ஆக, சிங்களப்படையால் கைதுசெய்யப்பட்டு காணாமல்போன பலநூற்றுக்கணக்கான தமிழர்கள் எங்கே? இதற்கும் சந்திரிகாதானே பதிலளிக்கவேண்டும்.

யாழ். குடாநாட்டு நிலவரம் இவ்வளவு அவலம் நிறைந்ததாக இருக்க, சந்திரிகா அரசாங்கமோ, குடாநாட்டில் இராணுவத்திற்கு ஆள்சேர்க்கத் திரிகின்றது. இராணுவத்திற்கு தமிழர்களும் சேர்க்கப்படுகின்றார்களாம். சிரிக்கமுடியாத நல்ல நகைச்சுவைதான் என விளித்து வெளியிட்டது. அரசாங்கத்தின் விளம்பரம், குடாநாட்டு மக்களை திகைப்பில் ஆழ்த்தியிருக்கும். இந்த விளம்பரத்திற்கு பல காரணங்கள் இருக்கக்கூடும். ஆனால் அதன் நோக்கமும் பலனும் சிரிப்புக்கிடமானவை.

கடந்த மூன்றாம் திகதியில் இருந்து, அரியாலையிலும், சாவகச்சேரியிலும் ஆட்சேர்ப்பு மையங்களை திறந்து காத்திருக்கின்ற இராணுவ அதிகாரிகள் தெரிவிக்கின்றனர், இன்னமும் யாரும் வரவில்லை. வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் காத்திருக்கின்றோம் என்கின்றார்கள்.

பள்ளிக்குப்போன பிள்ளைகளும் தொழிலுக்குப்போன கணவர்களும் இன்னும் திரும்பவில்லை. மாதங்கள் வருடங்கள் கடந்து காத்திருக்கின்றோம் அவர்கள் வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் இருக்கின்றோம் என்று தமிழீழத் தாய்மை தவித்துக்கொண்டிருக்கின்றது.

இந்தத் தாய்மைகளின் குரல் நகரங்களிலும், கிராமங்களிலும் விம்மித்துடிக்கின்ற உணர்வின் தாகத்தை உருப்பெற்றுக்கொண்டிருக்கையில், தமிழன் மண்ணில் கருவுற்று வளரும் ஒவ்வொரு பிள்ளையும், சிங்களப்படையின் முகாம் நோக்கிப் போவதாகக், இராணுவத்தில் சேரவில்லை! சிங்களப்படையை கலைக்கவே ஒழிக்க!!

சிங்களத்தின் இராணுவ அதிகாரிகள் காத்திருப்பது சரிதான். எங்கள் வாரிசுகள் தமிழன் மண்ணில் இருந்து புலிகள் வருவார்கள்.

மறாத தடங்கள்

சுதந்திரன்

பகல் மாலைக்குத் திரும்பியிருந்தது. நாங்கள் ஒழுங்கை ஒன்றில் நின்று கதைத்துக் கொண்டிருந்தோம். அந்த ஒழுங்கையில் அனேகமான வீடுகள் ஆட்களின்றி வெறிச்சோடிக்கிடந்தன. வீட்டுக்காரரெல்லாம் வன்னியில் வீடுகளின்றிக் கஸ்ரப்பட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள்.

"தம்பியவை ஏன் உதில நிக்கிறியள்" திரும்பிப்பார்த்த போது சறத்தை மடித்துக்கட்டிக் கொண்டு ஒருவர் வந்து கொண்டிருந்தார்.

"சும்மாதான் நிக்கிறம். நிக்கிறதிலேதும் பிரச்சினையே"

"பிரச்சினையொண்டுமில்ல நீங்கள் இதில ஆரதங்களோட நிக்கிறதால எனக்குத்தான் பிரச்சினை"

"ஏனண்ணை இது எல்லாரும் போய்வாற ஒழுங்கை தானே உங்களுக்கு மட்டும் என்ன பிரச்சினை"

"எல்லாரும் போய் வாற ஒழுங்கை தான் அங்க பாருங்கோ அந்தப் புதுவீடுதான் என்ர வீடு நீங்க இதிலநிக்க நான்தான் ஏதோ உதவி செய்யிறன் எண்டு றோட்டால போய் வாற சனமெல்லாம் நினைக்கும். நீங்கள் அடுத்த ஒழுங்கேல நிண்டு என்ன வெண்டாலும் செய்யுங்கோ" திமிர்த்தனமாய்க் கதைத்துக் கொண்டிருந்தார். நாங்களும் விடவில்லை.

"உங்கட வீடு எங்கையோகிடக்கு நாங்கள் எங்கையோ நிக்கிறம், நீங்கள் இப்படிக் கதைத்துக்கொண்டிருக்கிறதால தான் சனம் அப்படி நினைக்கும். அது சரி இவ்வளவு வீடுகள் ஆட்கள் இருக்க உங்கள மட்டுமேன் அப்படி நினைக்க வேணும்"

"உங்களுக்கெல்லாம் என்னைத் தெரிஞ்சிராது. இப்ப இல்லைத் தம்பியவை.... சிவகுமாரன்ர காலத்தில இருந்து நான் உங்களோட தான் திரிஞ்சனான். நானும் பிரபாகரனும் பொக்கற் பிரண்ட்ஸ் மாதிரியெல்லே.... இப்ப இருக்கிற ஆக்களுக்கு என்னைத் தெரிஞ்சிராது. அப்பவெல்லாம் கனபேர் வீட்டுக்கு வந்து போறவை. பஜிரோவில பிக்கப்பில போகேக்கையெல்லாம் கண்ணாடியைப் பதிச்சு கைகாட்டிக் கொண்டு போவினம் ஆனா நான் ஆக்களை மறந்திட்டன் உதவி செய்யவன் ஆனா அடுத்த நிமிடம் மறந்திடுவன் அப்படியான ஆன்தம்பி நான்"

"இப்ப போராட்டத்தையே மறந்திட்டியள் போல...." சீண்டினோம்.

"நான் மறக்கேல்ல தம்பியவை உங்களுக்கு தெரியாது அந்த இந்தியனாமி காலத்திலயே ஒண்டல்ல பத்தில்ல நூறுநூறு பாசலெல்லாம் நாங்கள் அஞ்சாறு பேர் சேந்து ஒவ்வொருதருக்கும் சேர்த்துக் குடுத்தனாங்கள்" நாலுநூறுக்கு நாலுகு விரல்களைக் காட்டிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

"அது சரியண்ணை.... இந்தியனாமி காலத்தில இந்த ஊரில இயக்கம் அந்தளவுக்கு நிண்டதே." ஒன்றும் தெரியாதவர் போல் சீண்ட

"உங்களுக்கு என்னைப் பற்றி விளங்காது இன்னும் சொல்லுவன் சொல்லிக் காட்டவிரும்பேல்ல நீங்கள் நிண்டா என்ன போனா என்ன எனக்கு வேலையிருக்கு நான் வரப்போறன்...." மெதுவாக நடையைக்கட்டினார்.

எங்களுக்கு ஆளின்ர விலாசத்தை நினைக்க சிரிப்பாயும் இருந்தது. ஆத்திரமாயும் இருந்தது "தலைவரையே தெரிஞ்சிராது ஆளின்ர கதையைப் பார் மச்சான் ஆளின்ர வீட்டிலதான் இரவு படுக்கிறது. படுத்துவிட்டு றோட்டால போற சனம் பார்க்கப் பார்க்க பத்துமணிக்குப் பிறகுதான் வெளிக்கிடுறது விலாசத்துக்கு ஒரு ஆள்தான்" தீர்மானித்துக் கொண்டோம்.

திட்டம் அரங்கேறுவதற்கான நேரம் வந்தது.

பூட்டியிருந்த கேற்றுக்கு வெளியே நின்று கூப்பிட்டோம். ஆள்தான் வந்தார். உற்றுப் பார்த்துவிட்டு

"என்ன தம்பியவை நேரம் கெட்ட நேரம் வந்து கூப்பிடுறியள் பின்னேரம் கொஞ்சம் தள்ளியா நிண்டியள் இப்ப வீட்டுக்கு முன்னாலேயே வந்திட்டியள்"

"உங்களோட கொஞ்சம் கதைக்கோணும் கேற்றைத் திறவுங்கோ"

"கேற்றொண்டும் திறக்கேலாது இதிலையே கதைச்சுப்போட்டு போங்கோ இல்லாட்டி நாளைக்கு வாங்கோ"

"உடன கதைக்க வேண்டிய முக்கியமான விசயம் இப்படியே கதைச்சுக் கொண்டு நிண்டா பாக்கிற சனம் வித்தியாசமா நினைக்கும்" மடக்கினோம்.

"சரி அப்படியெண்டா வாங்கோ" கேற் திறந்து கொண்டது. ஆவலோடு என்ன விசயம் என்ற மாதிரிப் பார்த்தார்.

"விசயம் ஒண்டுமில்ல இண்டைக்கு இஞ்சதான் படுக்கப்போறோம் மச்சான் சைக்கிளை மறைவாவிடு"

"பொறுங்கோ தம்பியவை பொறுங்கோ இஞ்ச படுக்க இடமில்ல ஏன் மனுசருக்கு கரச்சல் தாறியள் வெறும் வீடுகள் கனக்க இருக்குத்தானே அங்கைபோய் படுங்கவன்"

மன மனவென்று உள்ளே போய் கதவைப் பூட்டத் தொடங்கினார்.

"இயக்கத்த விளங்கினவரே இப்படியெண்டா.... நீங்கள் பூட்டுங்கோ நாங்கள் போட்டிக்கோவில படுக்கிறம்.!

"ஒருதரானையும் நிம்மதியில்லாமக் கிடக்கு அவையள் படுக்கப் போயினமாம். படுக்கட்டும் நாங்கள் பக்கத்து வீட்டை போய்ப் படுப்பம்". தனது மனைவி பிள்ளைகளை அழைத்துக் கொண்டு பாய் படுக்கையுடன் வீட்டைப் பூட்டிவிட்டு பக்கத்து வீட்டுக்குப் போனார். அவர்

சாப்பிட்டிருக்க மாட்டியள் நாங்கள் வெள்ளனவே எல்லாம் முடிச்சிட்டம்." அவர் கூறிக்கொண்டிருந்த போதே அவரது மனைவியும் பிள்ளைகளும் வீட்டுக்குள் நுழைந்து அவசரஅவசரமாகச் சமைக்கத் தொடங்கினர். சாப்பிட்டுவிட்டுப் படுக்கையில் "மச்சான் ஆள் நல்ல மனுசன்ரா நாங்கள் அஞ்சுமணிக்கே வெளிக்கிடுவம்", எங்களுக்குள் மெல்லச் சொல்லிவிட்டு நித்திரைக்குப் போனோம்.

நாங்கள் ஆயத்தமானபோது வீட்டுக்காரர் வாசல் தூணுடன் சாய்ந்திருப்பது தெரிந்தது.

"மனுசன் பயத்தில படுக்கேல்ல போல"

"என்னண்ணை படுக்கேல்லையோ"

கொண்டே அவசரஅவசரமாய்ச் சாப்பிட்டுவிட்டு எழும்பினோம். அந்த நேரம் ஆளும் வந்து விட்டார்.

"என்ன தம்பியவை அதுக்கிடையில எழும்பீற்றியள். ராத்திரியெல்லாம் நாயன் அவனியாக் குரைச்சாப்போல விடிய எழும்பினோன்ன எங்கையெல்லாம் படுத்துக் கிடக்கிறானெண்டு உந்த ஒழுங்கைப் பக்கத் திசையெல்லாம் வடிவாப் பாத்திட்டு அப்படியே வானியும் சந்தியிட்டும் போய் நவாலியால ஒரு றவுண்டு விட்டிட்டு வந்தனான். ஒருத்தரும் ஆமியின்ர நடமாட்டமில்லை பொடியனுகள்ள நான் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறன். தம்பியவையோட

எங்களை வெளியேற்றுவதற்கான கடைசி அஸ்திரம் அது. நாங்கள் போட்டிக்கோவிலேயே படுத்துவிட்டோம்.

நித்திரை எங்களை முற்றுகையிடத் தொடங்கிய நேரம் கையொன்று மெதுவாக என்னை உலுப்பிவிட்டது. வீட்டுக்காரர்தான்.

"தம்பியவைக்கு நுளம்பு கிளம்புத் தொல்லையோ, குளிரும் இருக்கும்"

"இதுதானே எங்கட வாழ்க்கை எல்லாம் பழகிப் போச்சு"

"இன்டைக்காவது பிரச்சினையில்லாம படுங்கோ" கூறிக்கொண்டே கதவைத் திறந்து பல்தலைகாணியை பெற்சீற் எல்லாம் வைத்து விட்டு நுளம்புத் திரியும் கொளுத்திவிட்டுப் போனார். நாங்களும் உள்ளேபடுத்துக் கொண்டோம் நித்திரையின் அழைப்புக்கு கண்களை மூடிக்கொண்ட கணப்பொழுது மீண்டும் தட்டுப்பட்டோம் அவர்தான்.

"தம்பியவை சாப்பிட்டியளே நீங்கள்

"நாமள் அவனியாக் குரைச்சது அதுதான் எழும்பிப் பாத்தனான். அது சரி நீங்கள் எங்க வெளிக்கிட்டியள் இப்ப அந்த மனிதரவோ போசா இன்னும் கொஞ்ச நேரம் படுங்கோ காலையும் சாப்பிட்டுவிட்டுப் போகலாம்" மனுசன் விடவில்லை.

எல்லாம் முடித்துக் கொண்டு சாப்பிட ஆயத்தமானதில் தான் அந்த மெதுவாகவை உணர்ந்தோம் வீட்டுக்காரரைக் காணவில்லை.

"அக்கா அண்ணையெங்க போட்டார்".

"எங்கையெண்டு தெரியேல்லத் தம்பி, தம்பியவைக்கு வடிவாச் சாப்பாடு கட்டுவெண்டு எனக்குச் சொல்லிப் போட்டுப் போனவர் இருந்தாலும் விடிய வெளிக்கிடுத மனுசன் கடைசி பிள்ளையை சைக்கிளில இருத்திக்கொண்டு எங்கையோ போட்டுது நீங்கள் சாப்பிடுங்கோ".

"ஆள் மாதிரி எங்களைப் படுக்க வைச்சிட்டு ஆமிக்காரருக்குப் போட்டாரோ ஆளின்ர நிலை உண்மையும் வித்தியாசமாய் இருந்தது". நாங்கள் ஒருவருக்கொருவர் கண்ணைக்காட்டிக்

கதைக்கவுமில்லை வடிவாகச் சாப்பிட்டுவிட்டு பத்து மணியோட போங்கோவன்".

"உண்மையான மனுசன்" மனதிற்குள் வியந்து கொண்டு இப்பொழுதெல்லாம் நாங்கள் வெளிக்கிடப் போறம் எடுத்துக் கொண்டிருப்பவைகள் சொல்லிவிட்டு ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருக்கையில் "நேற்றுக் கதைச்சதுகளை மனசில வைச்சிருக்கேல தம்பியவை அவசரச்சுக்கவனெடுத்தும் பட்டகஷ்டங்களையும் அப்படியெல்லாம் கதைச்சிட்டன், அவைச்சக்கள் அறியுகள் இல்லாம தாறு கிடை. கருமே நீங்கள் படுகிற கஷ்டத்தில இதெல்லாம் ஒரு தூசு நீங்கள் கஸ்டப்பட்டுக்க நாங்கள் பாத்துக் கொண்டிருக்கிறதே உங்களுக்குச் சாப்பாடுகள், படுக்கிறதுகள் எதும் பிரச்சினையெண்டா இஞ்சை வாங்கோ தம்பியவை ஆமிக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாவது கதையுங்க".

நாங்கள் புதிதாகச் சேர்த்துக் கொண்ட உணர்வுகளுடன் ஒவ்வொருத்தராக றோட்டினை சனமேதும் வருகிறதா எனப்பார்த்து அவதானமாக வீட்டிலிருந்து வெளியேற ஆரம்பித்தோம்.

கண்ணீர்ப்பொழுது

வேலணையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவள் சிறியவயதிலேயே தாயை இழந்து தந்தை சகோதரர்களின் அரவணைப்பில் செல்லமாக வளர்ந்து வந்தாள். இவளுக்கு தாய் இல்லையே என்ற மனக்குறையை நீக்குவதுடன் நில்லாது தாய் தந்தை மற்றும் ஆசானாகவும் இருந்து அறிவுப் பசிக்கும் உணவளித்தார் தந்தை. 1989ம் ஆண்டு காலப்பகுதி இந்திய ஆதிக்க வெறியர்களால் வெறிகொண்டாடத் தொடங்கிய காலம். இவள் சிறியவளாக இருந்த காலத்தில் தான் இந்திய— புலிகள் யுத்தம் ஆரம்பமானது. வெறி கொண்ட ஈனப்படை இவளது கிராமம் மற்றும் தமிழீழம் முழுவதும் ஆதிக்க வெறியை நிலைநாட்டிக் கொண்டதுடன் அப்பாவி மக்களையும் கொன்று குவித்தது. ஒருமுறை இவளது கிராமத்து மக்களைக் கூட்டிச்சென்று சித்திரவதைசெய்து கொன்று சாக்கில் கட்டி இவளது வீட்டிற்கு அருகே உள்ள கிணற்றில் போட்டுச் சென்றது. சில நாட்களில் சடலம் துர்நாற்றம் வீசியது. சென்று பார்த்த போது அவர்களுக்கு தெரிந்தவர் என்று அறிந்து கொண்டார்கள்.

அச் சம்பவத்தைக் கண்ணால் கண்ட அவள் உள்ளம் கொதித்தது தானும் இயக்கத்தில் இணைந்து மக்களைக்கொன்று குவிக்கும் இவர்களை தன் கையால் கொல்லவேண்டும் என ஆவேசப்படுவாள். தன்னையும் போராளியாக்குமாறு கேட்ட போது வயதெல்லையை கவனத்தில் கொண்டு இவள் வேண்டுகோள் தட்டிக் கழிக்கப்பட்டது. மீண்டும் தன் மனக்குறையை சொல்லவும் முடியாமலும் மென்று விழுங்கவும் முடியாமலும் [illegible] தொடர்ந்தாள்.

1990ம் ஆண்டு தன்னை முழுநேரப் போராளியாக இணைத்துக் கொண்டாள் பின் தன்னையை அரசியல் துறையில் மேற் [illegible] பின் பயிற்சி எடுத்தாள் கனரகப்பிரிவில் இணைந்ததுடன் R.P.G யில் லோடராக விடப்பட்டாள். பயிற்சியின் போது உற்சாகத்துடன் பயிற்சி எடுத்தாள். எப்போதும் அவள் கண்முன் அந்தக் கோரச்சம்பவம் நிழலாடும். அப்போது அவள் முகம் பேய் அறைந்தாற்போல் இருக்கும் யார் கதை கேட்டாலும் கதைக்கமாட்டாள். பின் கிண்டல் செய்தால் புன் முறுவலுடன் இருந்து விடுவாள். இப்படியாக இவள் பயிற்சியில் மட்டும் திறமையைக்காட்டவில்லை. சண்டையிலும் திறமையைக்காட்டியதன் விளைவாக Gunner ஆக நியமிக்கப்பட்டாள். பின் R.P.G பொறுப்பாளராக விடப்பட்டாள். அதிலும் தான் சளைத்தவள் இல்லை என்பதை நிரூபித்து பிள்ளைகளுக்கு அறிவூட்டினாள்.

இவள் எங்களுடன் பயிற்சி எடுக்கும் போது தனக்கு ஏற்படும் சந்தேகங்களை ஆசிரியர்களுடனோ அல்லது போராளிகளிடமோ அதைப் பற்றி விவாதிப்பாள் அதில் சண்டை வரும் பின் அவளே வெற்றியடைவாள். தன்னுடன் விவாதத்தில் இறங்கும் யாராக இருந்தாலும் சரி அவர்களை விட்டுக்கொடுக்க மாட்டாள். அவர்கள் சரியென ஏற்றபின் தான் விவாதத்தை விட்டு மனத்திருப்தி அடைவாள். பிள்ளைகளுக்கு வெறுப்பு ஏற்படுமென்றால் அவர்களின் அறிவுக்கேற்ப ஆழமாக அறிவுறுத்துவாள் அவளுக்கு கோபம் வந்தால் அதை பிள்ளைகளுடன் காட்டாது தன்னுடன் உள்ளவர்களுடன் சண்டை போடுவாள். பின் தன் மழலை சிரிப்பால் அவர்களை கனியவைப்பாள். 'நான் சிறு பிள்ளை தானே என் பிழையை பெரியோராகிய நீங்கள் தான் பொறுத்தருள வேண்டும்' என கைகூப்பி அறிவிப்பாள். இப்படியாக இவள் குறும்புகள் ஏராளம் 95ம் ஆண்டு ஐந்தாம் மாதம் தாக்குதலுக்கான திட்டம் தீட்டப்பட்டு அந்தாளும் வந்தது. இவளுடன் நின்ற போராளிகளுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டது. இவளுக்கு பின்னுக்கு வேலை அந்நேரம் இவள் அழுத அழுகை இன்றும் எம்கண்ணில் வேதனைக் கோடுகளாக நிழலாடுகின்றது. அவள் சிந்திய கண்ணீருக்கு காரணம் இவளின் ஊரான மண்டைதீவுச் சமர் எப்படித்தாங்குவாள். அவளுடைய கிராமம் பட்ட துன்பங்களைப் பார்த்தவள் இவள் தானே. தன் ஊரில் தன் கையால் ஆதிக்க வெறியரை கொல்லத்துடித்தவள் அல்லவா, அவள் சிறிது நேரத்தில் ஏதோ நினைத்தவளாக 'சரி செய்கிறன்' எனக் கூறிவிட்டுச் சென்றாள். சண்டையில் அன்று இரவு அனுப்பப்பட்ட ஆயுதம் காயப்பட்ட வீரச்சாவடைந்த போராளிகள் [illegible] இருந்தது. அவள் தன் [illegible] நிறைவேற்றினாள். மிகுதியை இங்கு நிற்கும் போராளிகள் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் ஒருவருக்கும் சொல்லாமல் களத்தை அடைந்தாள். அங்கே R.P.G

Gunner ஆகச் [illegible] இருக்க R.P.G [illegible] இவள் ஆவேசத்தில் R.P.G யை எடுத்து எதிரியை நோக்கிக் குறிவைத்து [illegible] வைத்தாள். [illegible] விரைந்து சென்று எதிரியை வீழ்த்தினாள்.

அதிகாலை கதிரவன் போராளிகளின் உடலைத் தழுவியவாறு மேலெழுந்து கொண்டிருந்தது. கடலலைகள் வெற்றிக் களிப்பில் தங்கள் பாஷையில் இசையமைத்துப் பாடியவாறு வீரர்களின் பாதங்களை முத்தமிட்டுச் சென்றது. அவ்வேளை அங்கு வந்த தளபதி 'இதில் நின்று கண்ணகியோ உனக்குத் தந்த வேலையை விட்டுட்டு இங்கை யார் வரச்சொன்னது' என்றார். அவள் அதை செவிமடுத்தாளோ என்னவோ

மேஜர் கண்ணகி

அவள் மனம் மட்டும் திரும்பியிருந்தது.

முகாம் திரும்பிய பின்னர் கண்ணகி பொறுப்பாளர் முன் பதுங்கித் திரிவதும் கூப்பிட்டால் வந்து கேட்டுவிட்டு ஓடுவதுமாக இருந்தாள். இவள் சொல்லாமல் சண்டைக்குப் போனதிற்கு அண்ணாவிற்கு அறிவிக்கப்பட்டு சண்டைக்குப் போகவேண்டாமென தளபதியால் சொல்லப்பட்டது. அவள் அதற்கு அழவில்லை 'அண்ணா விடுவார்' எனச் சொல்லியபடி சென்றாள். கனரகப் பயிற்சி ஆரம்பமானது அந்நேரம் வலிகாமத்தில் மக்களையும் மண்ணையும் ஆக்கிரமித்த [illegible] முழுப் பலத்தையும் பிரயோகித்து முன்னேறிக் கொண்டிருந்தனர். புலிகள் சளைக்காது போரிட்டனர். இவள் திறமைக்காக தளபதியால் 40MM பின்டக் வழங்கப்பட்டது. சூரியக்கதிர் 1 நடவடிக்கைக்கும் தளபதியுடன் சென்றாள். அச் சண்டையிலும் குறிதவறாது செலுத்தினாள். ஒரு நாள் [illegible] எதிரி [illegible] தாக்கியபோது குழலின் [illegible] கண்ணகியைக் காட்டி [illegible] உடனே அவள் [illegible] செலுத்தினாள். [illegible] இப்படியாக இவள் சென்ற களங்கள் குறைவாக இருந்தாலும் ஆனைக்கு [illegible] எதிரியைக் கொன்று குவித்தாள்.

'இவர்களை ஓட ஓட விரட்டிய பின்னர் நான் எங்கட ஊருக்கும் போகலாம்' என்பாள்.

அங்கிருந்து வந்த சண்டையிலும் தன் திறமையைக் காட்டினாள். பின் வேறு பிரிவுக்குச் செல்லவென அண்ணைக்கு கடிதம் போட்டாள். அனுமதியும் கிடைத்தது. ஆனால் முக்கிய வேலைகளில் இருப்பதால் அதை செய்து முடிக்கும்படி விடப்பட்டாள். முல்லைத்தள தாக்குதலுக்கான பயிற்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தாக்குதலுக்கு இவளும் தளபதியுடன் இறங்க அனுமதிக்கப்பட்டாள்.

அக்காலமும் வந்தது எல்லாப் போராளிகளும் [illegible] தன் சக தோழிகளுடன் ஆனந்தத்துடன் காணப்பட்டனர். இவளும் கடைசி வரை தேசியம் சிரித்துப் பேசியபடி இருந்தனர். சில மாதங்களுக்கு முன் [illegible] சிறு சண்டையால் கதைப்பதில்லை. இப்படி மூன்று வாரங்களுக்கு முன் தான் கதைக்கத் தொடங்கியுள்ளார்கள். இதைக்கண்ட போராளிகள் கேலி செய்வார்கள். 'இம்முறை கொமாண்டர் இறங்கிறதால எதிரி தாங்குவான் எங்களுக்கு வேலையில்லை [illegible] நீங்கள் வென்றாலும் பொறுக்கக் கூடியதாக [illegible]' இதைக் கேட்ட இவர்கள் சிரித்து விட்டு இதுதான் கடைசி [illegible] தேவி அருகே கண்ணகி மற்றப் போராளிகளுக்கு 'நான் சாகக் கூடாது என்று இங்கு வேற நான் திரும்பி வந்து என்று [illegible] நான் என் ஆத்மா சாந்தியடையும்' என்றாள்.

[illegible] இரவு தாக்குதலில் [illegible] தீர்த்தனர். [illegible] எதிரி [illegible] இதனைக் [illegible] தேசியம் [illegible] [illegible] உத்தரவுகளையும் ஏற்று இதயம் வெடித்துச் சிதறினாலும் அந்த துண்டுகளில் கூட அவர்கள் முகத்தைக் காண்பார்கள். அவர்களின் நினைவை சுமந்த வண்ணம் விடுதலைப் பாதையில் அவர்கள் பாதச்சுவடுகளுடன் நாம் பின்பற்றித் தொடருவோமாக...

எழுதியவர்
போராளி ராஜேஸ்

தாயகம் நோக்கிய பயணம்

முதலாம் பாகம்
அத்தியாயம் இருபத்தியொன்பது

தொடர்ச்சி...

கடலுக் கூடாகத்தன் பார்வையைச் செலுத்திய அரி, அதுசரி நாங்கள் கரேனை எக்சோடசின் பட்டியலில் சேர்த்த நாள் முதல் இற்றியை முகாமில் காணவில்லை, என்ன நடந்தது?

"அது சரி தான் அவன் என்னோடு டோமில் இருந்தான்."

"அவன் எப்படியிருக்கிறான்?"

"எப்படியிருப்பான் என்று நீ நினைக்கிறாய், படுசோகமாய் இருக்கிறான் கரேன் எக்சோடசில் போவதை அவன் விரும்பவில்லை, நீ அவனைக் குறை கூற முடியுமா?"

"நான் அவனைக் குறை கூறவில்லை. அவனுக்காக வருந்துகிறேன்."

"அது சரி தான் நீ யாருக்காகவாவது துக்கப்படுவாய் என எனக்குத் தெரியாது" "அவனுடைய உணர்ச்சிகள் அவனை ஆட்கொள்ள அனுமதித்து விட்டானே என்று தான் வருந்துகிறேன்."

எனக்கு மறந்து விட்டது உங்களுக்கு மனித உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ள முடியாதே!"

"நீ பரபரப்பாய் இருக்கிறாய், மார்க்"

அரியின் தளம்பாத தன்மை குறித்து மார்க் கோபப்பட்டான். இற்றி கைரேனியாவுக்கு வந்து கரேன் கப்பலில் போகப் போகிறாள் என்று அறிவித்த போது அவனை ஆட்கொண்டிருந்த சோகம் அவன் நினைவுக்கு வந்தது.

"உனக்கு என்ன?" "இற்றி எவரும் துன்பப்பட உரிமை இல்லாத அளவுக்குத் துன்பப்பட்டு விட்டான்?"

"துன்பப்பட்டான்? இற்றி பிறமென்ருக்கு துன்பம் என்பதன் கருத்து தெரியுமா? என்று நான் சந்தேகப்படுகிறேன்"

"நீ நாசமாய்ப் போவாய் பென், துன்பப்படுவது யூதரின் தனி உடமை என்று நீ எப்படிக் கருதுவாய்?" "அதிஷ்டவசமாக என்னை விரும்புவதற்காக உனக்கு சம்பளம் தரப்படவில்லை அதுபற்றிக் கவலைப் படவும் போவதில்லை."

"நீ ஏன் கவலைப்படப் போகிறாய் பலவீனங்களோடு கூடிய மனிதர்களை நான் விரும்புகிறேன்."

"எனக்கு வேலைநேரத்தில் போது அவை இருப்பதில்லை."

மார்க் போவதற்காக எழுந்து நின்றான். அரி தனது வைரம் பாய்ந்த கைகளால் அவன் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டான் முதற் தடவையாக அரி பென் கானான் தன் தளம்பாத நிலையிலிருந்து அசைக்கப்பட்டிருப்பதை மார்க் கண்டான். கண்களில் கோபம் மின்ன, "இங்கு என்ன இனவாரியின் தேநீர் விருந்தா நடத்துகிறோம். நாளை பிரிட்டிஷ் சாம்ராயத்துடன் தலையை மோதிக் கொள்ளப் போகிறோம்" என்றான் அரி.

அவன், மார்க்குடைய கையை விட்டுவிட்டு திடீரென, இப்படி சிறிது கோபத்தை வெளிக்காட்டி விட்டதை விட்டு மனம் வருந்தினான். அந்தக் கணத்தில் மார்க் அரிக்காகச் சிறிது கவலைப்பட்டான். ஏற்படும் நிகழ்வுகளின் அழுத்தங்களின் தாக்கத்தை அவன் மறைத்துக்கொள்ள நல்ல வழிகளை வைத்திருந்தாலும், அவற்றையும் மீறி அவனும் சிறிது பரபரப்புகளுள்ளாகியிருந்தான்.

மூன்று பேருக்குமே நாங்கள் பாலஸ்தீனத்தில் இருக்கப்போவது சில நாட்களே என்று தெரிந்திருந்தது ஏனெனில் அவர்கள் மூவரும் பால்மாக்குகளையும், மொசாட்டையும் சேர்ந்திருந்ததால் அவர்கள் சேவை உலகில் எங்காவது தேவைப்படலாம் என்று தெரிந்தேயிருந்தது. ஆனாலும் இந்த இரவில் அவர்கள் தங்கள் வீடுகளைப்பற்றிய நினைவுகளில் மூழ்கியிருந்தார்கள்.

பிரிகேடியர் தங்களுடைய பயங்கரக் கனவுகளில் ஒன்றில் அன்று மாட்டிக் கொண்டார். அவர் உடையணிந்து கொண்டு தனியாக பாமா குஸ்ராவின் ஊடாக, நடு இரவின் கருமையூடே நடந்து சென்றார். அவர் பாமாகுஸ்ராவின் பழைய சுவரருகே, நடந்து நூற்றுக்கணக்கான தேவாலயங்களோடும் (Churches) பேராலயங்களோடும் (Cathedrals) கோட்டை இடிபாடுகளையும் கடந்த கால மகிமைகளின் ஞாபகார்த்தங்களையும் கொண்டிருந்த பழையநகரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் ஒத்தெல்லோ (Othellos Tower) கோபுரம் வரை நடந்து, சென்று அதில் ஏறி கீழிருந்து துறைமுகத்தைப் பார்வையிட்டார். அவர் களைத்திருந்தார் மிகவும் களைத்திருந்தார். அத்தோடு இனியொரு இரவில் அமைதியாகக் கண்ணை மூடித் தூங்கமாட்டேமா என்று எண்ணி ஏங்கினார்.

லியோன் யூறிஸ்

மேஜர் ஜேஜே அல்ஸ்ரர் தன் மேசை மேலேயே தலைவைத்துத் தூங்கிப் போயிருந்தார் இரவில் அதிக நேரம் தனக்குக் கிடைத்திருந்த சிறு சிறு தகவல்கள் மற்றும் அறிக்கைகளை வைத்து காரா ஓலொஸ்ஸில் யூதர்கள் என்ன செய்ய முயல்கிறார்கள் என்று கணிக்க முயன்று கொண்டிருந்தார்.

மொசாட்டுக்களும், பால்மாக்குகளும் பல முறை கூட்டங்களை நடத்திய அறையில் மாண்டறியா குறுக்கும் நெடுக்கும் நடந்து கொண்டிருந்தான். ஆமாம், டோர் ஓவ் ஹோப் கப்பலில் இருந்த யூத அகதிகளை அவ்வழியால் கொண்டு போன வாகனத் தொடரை அரிபென் கானானும், டேவிட் பென் அமியும் வெளிமாடத்தில் நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்த நாளிலிருந்து ஒரு சில வாரங்களே சென்றிருந்தன. நாளைக்கு அவனும் அதே வெளிமாடத்தில் நின்றிருப்பான். இன்னொரு வாகனத் தொடர் அவ்வழியால் கடந்து செல்லும் இந்தத் தொடர் அரி பென் கானானின் அற்புதமான திட்டத்தை உச்சக்கட்டத்துக்கு கொண்டு போகும் தொடராக இருக்கும். கிரேக்க—சைப்பிரஸ் வாசிகள் மொசாட்டின் துணிகரத்தால் நிறையவே கவரப்பட்டிருந்தார்கள். யூதர்களோடு நெருங்கி வேலைசெய்த மாண்டறியா போன்ற சிலரோ சைப்பிரஸின் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிராக ஒரு தலைமறைவு இயக்கத்தை தோற்றுவிக்கும் எண்ணம் கொள்ளும் அளவுக்குப் போயிருந்தார்கள். ஒரு மனிதன் மட்டுமே மிக நன்றாகத் தூங்கினான். அரி பென்கானான் நன்றாகப் பாலூட்டப்பட்ட குழந்தை போல உலகின் கவலைகள் எதுவுமின்றி ஆழ்ந்த நித்திரையிலிருந்தான்.

ஒரு ஒளிக்கீற்று மார்க் பார்க்கரின் முகத்தில் விழுந்தது அவன் தன் கண்களை விழித்துப் பார்த்துக் கொட்டாவி விட்டான். ஜன்னல் மீது காலை வைத்த படி தூங்கிப் போயிருந்தான். அவன் அவயவங்கள் விறைத்துப் போயிருந்ததோடு வாயும் சிகரெட்டுக்களாலும் விஸ்கியாலும் நாறிக் கொண்டிருந்தது. [illegible] அரி பென் கானான் [illegible] படுக்கையில் இற்றி ஆழமான அமைதியான நித்திரையில் ஆழ்ந்திருப்பதைக் கண்டான். அவன் வெளியில் தடுப்புக்களை இழுத்துவிட்டு அடிமேல் அடிவைத்து குளியலறைக்குச் சென்று முகச்சவரம் செய்து கொண்டான். ஐஸ்போல் குளிர்ந்த நீரில் சில நேரம் நின்ற போது அவன் சிறிது உற்சாகமடைந்தான். அவன் ஆடைகளை அணிந்து கொண்டு இற்றியுடைய அறைக்குத் திரும்பிவந்து கட்டிலில் மெதுவாக அமர்ந்து அவன் கூந்தலை மெதுவாக வருடினான். அவன் மெதுவாக அசைந்து கண்களை மெல்லத் திறந்தான். மார்க்கைக் கண்டதும் புன்னகைத்து விட்டு கைகால்களை நீட்டி சோம்பல் முறித்து முனகிக் கொண்டான் பின் அவனுடைய முகபாவம் பயத்திற்குட்பட்டது போல் ஏனோ மாறியது.

சரியாக ஒன்பது மணிக்கு இருபது நிமிடங்கள் இருக்கும்போது கடல் [illegible] உடையணிந்து கொண்டிருந்த அரி பென் கானான், [illegible] போக்குவரத்துக் கப்டனின் [illegible] தொடரின் தலைமையில் நின்று கொண்டிருந்த [illegible] ஏறினான் [illegible] உடையணிந்திருந்த [illegible] கொண்டிருந்தது அவர்கள் தங்கள் முகாமிலிருந்து [illegible] சென்று [illegible] இருந்த [illegible] நிமிடங்கள் [illegible]

அரிபென் கானான் [illegible] வின் கட்டிடத்துக்குள் நுழைந்து கடந்த மூன்று வாரங்களாக [illegible] மாக அறிமுகப்படுத்திக் கொண்ட அப்பிரிவின் கொமாண்டரின் அறைக் கதவைத் தட்டினான்.

"குட்மோனிங் சேர்" அரி சொன்னான்.

"குட்மோனிங் கப்டன் ரூர் இங்கு எதற்காக வந்தாய்"

"தலைமையகத்திலிருந்து விசேட உத்தரவொன்று வந்திருக்கிறது சேர். லார்நாகா முகாமை எதிர் பார்த்ததை விட விரைவாகத் தயார்ந்தி விட்டார்கள் போல் தெரிகிறது இன்று சில குழந்தைகளை அங்கு மாற்றச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்." சொன்ன அரி போலியாகத் தயாரிக்கப்பட்ட ஆவணங்களை அவ்வதிகாரியின் மேசை மேல் வைத்தான்.

அந்த அதிகாரி அந்த ஆவணங்களைப் பரிசீலித்தான்.

"இது படிவமிடப்பட்ட இடம் மாற்றுதல்கள் இல்லை மூன்று நாட்கள் செல்லும் வரை பிள்ளைகளை இடமாற்றும் நோக்கம் இருக்கவில்லை"

"இதுதான் இராணுவம் சேர்" அரி சொன்னான்.

ஆணையிடும் அதிகாரி தனது உதடுகளைக் கடித்தபடி சிறிது யோசித்துக் கொண்டே அவனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் பிறகு அந்த ஆவணங்களைத் திரும்பவும் பார்வையிட்டான். தொலைபேசியை எடுத்து "ஹெலோ போட்டர் பேசுகிறேன் கப்டன் ரூர் 30 வது இலக்க வாளாகத்தில் இருந்து முந்நூறு பிள்ளைகளை அகற்றிச் செல்வதற்கான கட்டளையுடன் வந்திருக்கிறார் அவர்களை அகற்ற உதவ ஒரு குழுவை அனுப்பி வை"

அவன் தன் பேனாவை எடுத்துத் தன் கையெழுத்தை ஆவணங்களில் இட்டான். 30 வது வாளாகத்திலுள்ள செல்வதற்கும், பிள்ளைகளை வெளியேற்றிச் செல்வதற்குமான அதிகாரங்களை வழங்கும் வேறு அனைத்து ஆவணங்களிலும் கையெழுத்திட்டான். "இவர்களை விரைவாக அகற்றிச் செல் கப்டன் ரூர் இன்னும் ஒரு மணி நேரத்தில் வேறொரு குழுவை இடம் மாற்ற வேண்டும் பாதையில் நெருக்கடி மிகுந்து விடும்"

"சரி சேர்"

"ம்.ம்.. ரூர், நீ கொடுத்து அனுப்பி வைத்த விஸ்கிகளுக்கு மிக்க நன்றி"

"பரவாயில்லை சேர்"

அரி ஆவணங்களை ஆணையிடும் அதிகாரியின் மேசையில் இருந்து சேர்த்து எடுத்துக் கொண்டான். ஆணையிடும் அதிகாரி பெருமூச்சு விட்டபடி, "யூதர்கள் வருகிறார்கள் யூதர்கள் போகிறார்கள்" என்றான்.

"ஆமாம் சேர் அவர்கள் வருகிறார்கள்... போகிறார்கள்..." அரி பதிலிறுத்தான்.

காலையுணவு மார்க் பார்க்கரின் அறையில் ஜன்னலருகோடு வைத்திருந்தது அவனும் இற்றியும் தங்கள் சாப்பாட்டைக் கொறித்துக் கொண்டிருந்தார்கள் மார்க்கின் சாப்பாட்டு [illegible] வழித்து கொண்டிருந்தது.

"இப்பொழுது என்ன நேரம்" பதைபதைத்தாளது தடைவையாக இற்றி கேட்டான்.

"ஒன்பது முப்பதுக்குக் கிட்டவாகி விட்டது"

"என்ன நடந்து கொண்டிருக்குது"

"இடம் விட்டபடி நடந்திருந்தால் இப்போது அவர்கள் பிள்ளைகளை ஏற்றிக் கொண்டிருக்க வேண்டும் அங்கே பார்..."

திடீரெனக் கடலில் எதுவோ கடக்கிறது [illegible] மார்க் [illegible] இரு [illegible] அது எக்சோடஸ் மெதுவாகத் திரும்பி துறைமுகப் புகுவழியை நோக்கி அசைந்து கொண்டிருந்தது.

"என்னுடைய கடவுளே! அது எக்சோடஸ்" இற்றி கேட்டான். "அது தான்"

தொடரும்...

இரு வாரத்துக்கு ஒருமுறை கடிதம் மூலம் சந்திப்போம்!

அன்புச் சகோதரமே!

நாம் படித்த பள்ளிக் கூடங்கள் சிறிலங்காவின் குண்டுவீச்சுக்களால் கூரையின்றி பக்கச் சுவர்கள் இன்றி இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் பரிதாபகரமான நிலையினை அங்கிருந்து வரும் செய்திகள், தொடர்பாளர்கள் எடுத்து விளக்குகின்றனர். இந்த பள்ளிக் கூடங்கள் இந்த அவல நிலைகளுக்கு மத்தியில் அங்கு கல்விச் சேவையைத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பது நாம் அனைவரும் சிந்திக்க வேண்டிய ஒன்று. அத்துடன் இந்தப் பள்ளிக் கூடங்கள் தான் சிறிலங்கா எமது மக்கள் மேல் தாக்குதல்களை நடாத்தும் பொழுது அவர்களுக்குப் புகலிடமும் வழங்கியமை வரலாறு. எனவே இந்தப் பள்ளிக் கூடங்களின் கூரைகளாவது மீளவும் போடப்பட்டாலே குழந்தைகள் இயற்கை அனர்த்தங்களில் இருந்து பாதுகாப்பான முறையில் கல்வி பயிலவும் எமது மக்கள் சிறிலங்காவின் தாக்குதல்களுக்குத் தப்பி பள்ளிகளில் புகலிடப் பாதுகாப்பு பெறும் நிலைமைகளுக்கு கைகொடுத்து உதவவும் எமது பள்ளிக் கூடங்களைத் திருத்த நாம் பணம் உதவி செய்ய வேண்டும். இதனை இங்கு புலம் பெயர் நாடுகளில் இயங்கி வரும் பழைய மாணவர் சங்கங்கள் தங்களது உடனடி வேலைத்திட்டமாக கொண்டு செயற்படுமாறு, அவைகளுக்கு மேல் புலம் பெயர் தமிழீழ மக்களாகிய நாம் அழுத்தங்களை மேற் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாண்டை தமிழீழச் சிறுவர் ஆண்டாக பிரகடனப்படுத்தியுள்ள நாம் தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகங்கள் ஊடாக தமிழீழச் சிறுவர் நலன் பேணும் முயற்சிகளை முன்னெடுத்து வருகின்றோம். இந்த பழைய மாணவர் சங்கங்களை தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகத்துடன் இணைந்து தமிழ்ச் சிறுவர்களின் கல்விக்கு மிக மிகத் தேவையாக உள்ள இந்த பள்ளிக்கு கூரை போடும் பொதுப் பணியினை விரைவாக்குமாறு நாம் கேட்டுக் கொள்வோம்.

அன்பின் ஆசிரியர்
(20.05.1999)

(04ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஆயிரத்துக்கு மேலாய் அறுத்துப் போட்டோம் எம்மக்களாவது சுமந்து கொள்ளக் கூடியதை எடுத்துக் கொண்டார்கள். இவர்கள் தங்கள் உயிர்களையே கொண்டோட முடியாமல் போயிற்று.

எல்லாம் நினைவில் வந்தன. என்

குறிப்பேட்டில் எழுதிவைத்தேன். கவிதையா? வசனமா? ஏதோ!

"பட்டமரம், பச்சைக் கிளிகள் பார்ப்பதற்கு ஆயிரம் கோடி பெறும் அதனழகு. பறந்து போனால் அழகிற்கு அங்கேது இடம்".

எங்கள் பட்டினம் உயர்ந்து வளர முடியவில்லைத்தான். அரசின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் ஆனாலும் பசுமையாய் இருந்தது. பாலியின் வருகையில் எல்லாம் பாழ்பட்டது. இனி அந்தப் பசுங்கிளிகள் மீண்டும் வரும். விரிந்து வெறுமையாய் இருக்கும் பட்டுப் போன இந்தப் பட்டினத்தின் பசுங்கிளிகள் மீண்டும் தம் இடந்தேடி வரும். இந்தப் பட்டினம் பசுமைபெறும். என் இழப்புக்கள் எல்லாம் அர்த்தம் பெறும். நம்பினேன்.

பகைவிடு வீழ்ந்ததும் உதவிக்கு வந்தவர்கள் ஏராளம். காவிவந்த உணவுகளை எங்கள் கைகளில் தந்தார்கள். பசிக்கு போதவில்லைத்தான். ஆனால் நெஞ்சு நிறைந்தது எமக்கு. எல்லாம் முடிந்தது. மீண்டும் இந்தக் கைகளால் மண்வெட்டியொன்று சொல்லக் கூடாத அந்த மண்வெட்டியைக் கொண்டு எங்கள் முதுகால் வெட்டினோம். புதிய காவலரண்கள். மீண்டும் நானும் என் துப்பாக்கியும் காவலரணில் காத்திருக்கத் தொடங்கினோம்.

எங்களின் மேலே விரிந்து கிடக்கும் அந்த வானத்தில் நட்சத்திரங்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன.

பிரகாசங்கள் கூடக் குறைந்திருந்தாலும் எல்லா நட்சத்திரங்களும் ஜொலிக்கின்றன. நிலவு நல்ல வெளிச்சமாய் இருக்கிறது.

அது இன்னும் வட்டமாக வரவில்லைத்தான் ஆனாலும் நல்ல வெளிச்சமாக இருக்கிறது. நிலவு நல்ல குளிர்மையாய் இருக்கிறது.

இன்னும் முழுதாய் வரவில்லை தான் ஆனாலும் நல்ல குளிர்மையாய் இருக்கின்றது சில நாட்கள் சென்றால் போதும் அந்த நிலவு வட்டமாய் வந்து விடும்.

(06ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஜயசிக்குறுய் சிறீலங்காவுக்கு ஏற்படுத்திய எதிர் விளைவுகளும் விடுதலைப் புலிகளுக்கு அளித்த மாபெரும் வெற்றிகளும்.

சிறீலங்கா அரசாங்கம் யாழ். குடாநாட்டினை ஆக்கிரமித்து நிற்கும் தனது படைகளுக்கான விநியோகங்களை தடையின்றி நடாத்துவதற்கான பாதை ஒன்றைத் திறப்பதற்கான இராணுவ நடவடிக்கையாகவே ஜயசிக்குறுய்யினைத் திட்டமிட்டது. ஆனால் ஜயசிக்குறுய் அந்த இலக்கை எய்த முடியாமல் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளினால் தடுக்கப்பட்டதும் அல்லாமல் தாண்டிக்குளம் சமர் - கரப்புக்குத்தி விஞ்ஞானகுளம் சமர் - புளியங்குளம் சமர் - கிளிநொச்சி மீட்புச் சமர் - போன்ற சண்டைகள் மூலம் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தேசிய பாதுகாப்பு வழங்கும் ஆற்றலையும் மரபுவழிப் படைத் தன்மைகளையும் உலகு தெளிவாகப் புரிந்த கொள்ள வழிகளும் பிறந்தன.

இந்த யுத்தம் நடைபெற்ற காலகட்டத்தில் தமிழீழக் கடலிலும் வானிலும் அடங்கு தடையின்றி செயற்படுவதற்கான ஆற்றலற்றவர்களாக சிறீலங்காப் படைகள் விடுதலைப் புலிகளால் மாற்றப்பட்டுள்ளனர். ஜயசிக்குறுய் ஆரம்பமான நேரத்தில் தரை, கடல் படையினரையே கொண்டிருந்த தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் ஜயசிக்குறுய்யின் முடிவில் வான்படை கொண்டெழும் அளவுக்கு பெரு வளர்ச்சி பெற்றுள்ளமை வரலாறு.

ஜயசிக்குறுய் சிறீலங்காவுக்கு இராணுவத் தீர்வு சாத்தியமில்லை என்ற செய்தியை உறுதிப்படுத்தியதுடன் சிறீலங்காப் படையினருக்கு அவர்கள் ஆக்கிரமித்து நிற்கும் தமிழீழ மண்ணே அவர்களுக்கு கல்லறைகளாகும் என்ற உண்மையையும் அவர்கள் அனுபவித்துள்ள ஆயிரக்கணக்கான ஆளணி இழப்புக்கள் மூலம் தெளிவாக்கியுள்ளது.

இந்த நிலையில் ஜயசிக்குறுய் நடவடிக்கையை கைவிட்டேயாக வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட சிறீலங்கா அதனை மீளவும் மற்றொரு புதிய களத்தை திறப்பதற்கான முயற்சியுடன் இணைத்து தன் தோல்வியை மூடிமறைக்க முயற்சித்தது.

இதனால் நகர முயன்ற சிறீலங்காப் படைகளுக்கு எதிரே மலைபோல் தடுத்து நின்ற விடுதலைப் புலிகளுக்கு முகம் கொடுக்காது பக்கவாட்டாக நகர்ந்து முன்பு புளியங்குளம் சண்டைக்கு முகம் கொடுக்க முடியாது பக்கவாட்டாக நகர்ந்து கிப்பட்டமுறிப்பை ஆக்கிரமித்ததைப் போல பக்கவாட்டாக நகர்ந்து ஒட்டுசுட்டானில் புதிய களமுனையை திறந்து கொண்டது. அடர்ந்த காடுகளைக் கொண்ட ஒட்டுசுட்டான் பகுதிகளை ஊடறுத்து தாக்கி பெருமளவிலான சேதங்களை எதிர்கொள்வதற்குப் பதிலாக புதிய போர்முறை ஒன்றைத் தேடி எதிரியை எதிர் கொள்ளும் முயற்சியை விடுதலைப் புலிகள் சிந்தித்தமையை சிறீலங்காப் படையினர் எதிர்ப்பில்லா நிலையாக கருதி மீண்டும் ஒரு மரணப் பொறியினை ஒட்டுசுட்டானைக் கைப்பற்றியதன் மூலம் ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ளனர்.

உலகப் புகழீட்டிக் கொடுத்து தமிழீழ வெற்றிக்கு அச்சவாரம்.

ஒன்றரை வருடங்களாக இருந்து வந்த ஜயசிக்குறுய் களமுனை ஒட்டுசுட்டான் களமுனையாக புதிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட - இரண்டரை வருடங்களாக இருந்து வந்த கிளிநொச்சிச் சமர்முனை கிளிநொச்சி விடுவிக்கப்பட்டதால் பரந்தன் - ஆனையிறவு சமர்முனையாக விடுதலைப் புலிகளால் மாற்றப்பட்ட நிலையில் ஜயசிக்குறுய் இராணுவ நடவடிக்கை தோல்வியைத் தழுவியுள்ளது. இனிவரும் காலத்தில் இவைகளில் இருந்தும் சிறீலங்கா ஆக்கிரமிப்புப் படைகள் விடுதலைப் புலிகளால் விரட்டியடிக்கப்படும் என்ற வெற்றிச் செய்திக்கு அச்சவாரச் சண்டையாக சிறீலங்கா தன் முழுப்பலத்துடனும் நடாத்திய ஜயசிக்குறுய் முடிவடைந்துள்ளது. உலகின் போரியல் வரலாற்றில் தனிச் சமர் ஒன்றை ஒரு விடுதலை இயக்கம் ஒன்றரை வருடங்கள் எதிர் கொண்டு வெற்றிபெற்ற வரலாறாகவும் ஜயசிக்குறுய் சண்டை அமைந்து தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு உலகப்புகழீட்டிக் கொடுத்துள்ளது.

தமிழீழ ஆவணக்காப்பகம் Tamileelam Archive

களத்திலிருந்து..

மே முதலாம் நாள், உலகத் தொழிலாளர் நாளை முன்னிட்டு, வன்னியில், மல்லாவி யோகபுரத்தில் நடந்த மாபெரும் மேதினக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றிய, விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல் துறை துணைப்பொறுப்பாளர் திரு. கரிகாலனின் உரையே, கடந்த இதழில் வெளிவந்தது. திரு. கரிகாலன் அவர்களின் உரையை வெளியிட்டபோதும், எங்கு நடந்த கூட்டத்தில் அவர் உரையாற்றினார் என்பதை குறிப்பிடத் தவறி விட்டோம்.

(ஆ.சி)

சாதாரண சமரல்ல
சமர்களுக்கெல்லாம் தாய்ச் சமராக
எமது மண்ணில் நிகழ்ந்த பெரும் சமர்

ஜயசுக்குறுயி
எதிர்ச்சமர்
ஒளிப்பேழையாய்
வெளிவந்துவிட்டது.

வெளியீடு
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்
அனைத்துலகச் செயலகம்

அந்தச் சிற்றூர் அழுகிறது

அந்தச் சிற்றூர் அழுகிறது
இனிமையான தன் மக்களைத் தேடித்
தவிக்கிறது .
வீடுகள், வளவுகள்
திண்ணைகள் தெருக்கள் - எல்லாமே
காடுகள் மூட -
அந்தச் சிற்றூர் அழுகிறது.
மகிழ்வுடன் வாழ்ந்த - அந்த
மானுடத்தைத் தேடி அலைகின்றது
விழிகளில் அழுகோலம்!
அங்வூர் வாழ் குருவிகளும்
கிளிகளும் அழகான வண்ணத்துப்
பூச்சிகளும்
தவிப்பது
தங்கள் சொந்தங்களை
எண்ணித்தானோ?
அந்தச் சிற்றூர் அரவணைக்கத்
தவறியதா?
ஏன் மறந்தீர்? எப்படி மறக்க மனம்
வந்தது?
உங்கள் இருப்பையெல்லாம் - இங்கு
விட்டுவிட்டு எங்கு சென்றீர்?
அந்தச் சிற்றூர் அழுகிறது!

வெட்டிய கிணற்றில் - நல்ல
தண்ணீர் தரவில்லையா?
நாட்டிய பயிர்களில் - வேண்டிய
விளைச்சல் வரவில்லையா?
உடலுக்கு ஊட்டமான - நல்ல
தென்றல் வீசவில்லையா?
மனதுக்கினிமையான இயற்கைக்
காட்சிகள் எழவில்லையா?
உங்கள் பாதம்பட்ட - இடங்களில்
பசும்புல் தளிர்விடவில்லையா?
அந்தச் சிற்றூர் அழுகிறது!

இருக்க நிழல் தந்த சோலை
மரங்களை ஏன் மறந்தீர்?
அந்தக் குளம் நிறைய - நீர்வார்த்த
நீர் அருவிகளை ஏன் மறந்தீர்?
குடிக்க இளநீர் தந்து
நாவுக்கு சுவையாக - நல்ல
கள்ளுத் தந்த
நல்ல தென்னைகளை ஏன் மறந்தீர்?
அந்தச் சிற்றூர் அழுகிறது!

மாவும் பலாவும் [illegible]
கனி தரும் பல மரங்களும்
கனிபறிக்கக் கப்பம் கேட்டனவா?
தோடையுடன் எலுமிச்சையும்
மாதுளையும்

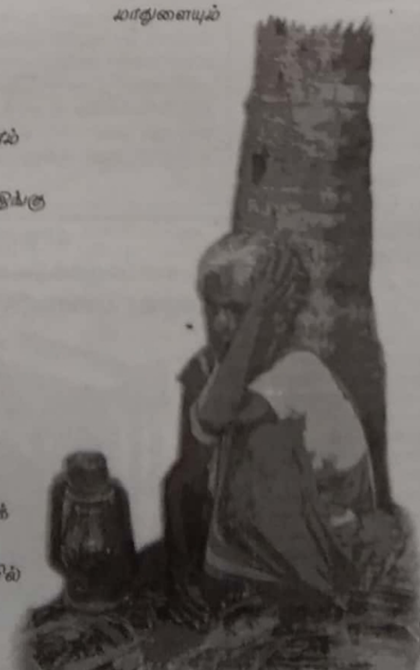

முற்றத்தில் நின்ற முற்றிப்
பழுக்கையிலே
பறித்த போது முகம் சுழித்தனவா?
அந்தச் சிற்றூர் அழுகிறது!

பால் தரும் ஆவும்
ஓயாமல் உழைத்த எருதுகளும்
ஆடுகளும் அசையுடன் கோழிகளும்
அன்பு செய்ய மறந்தனவா?
சிங்களச் சேனை தின்றது போக
மிகுதியெல்லாம்
யானை தின்று அழிகிறதே -
கையெடுத்துக் கும்பிட்டு
அருள் காட்டு இறைவா - என
கண்ணிலொற்றி எடுத்தவரை
கைவிட்டு வந்தீரே
நல்ல மரநிழல் பார்த்து
கல்லாக வைத்த கடவுளெல்லாம்
இன்னும் கல்லாகத்தான்..........
தலைவழிய எண்ணெய் வைத்து
வாரிப் பூச்சூடி
கன்னத்தில் முத்தமிட்டு
பாலகரைப் பள்ளிக்கு அனுப்பினீரே
அந்தப் பள்ளியெல்லாம் - தம்
உருவிழந்து
எல்லாமே அழிகோல நிலையில்......
தன் நிலை எண்ணி
அந்தச் சிற்றூர் அழுகிறது!

தன் தளிர்களையும்
தூக்கத்தையும் கெடுத்தவரை
வெறுப்போடு பார்க்கிறது
தன்மடியில் வளர்ந்த மனிதர்களை
எண்ணி அழுவதை விட
அந்தச் சிற்றூர் என்ன செய்ய முடியும்!

ப.கவிக்குயிலன்